

உ ரென
திருமுருகாற்றுப்படை
கந்தார்கலிவெண்பா
உரை வசனங்களுடன் 3.6

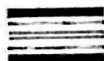
11477

Δ௨.11 (௧௧௧)

*

திருவாளர் வே. பேரி. பழ. மு. காசிவிசுவநாதன்
சேட்டியாரவர்களால்
வெளியிடப்பெற்றது.

Can be had of:

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA
: WORKS PUBLISHING SOCIETY. :
: TINNEVELLY, LIMITED. :
TIRUNELVELI 1940 & MADRAS.

மீரதி 1-க்கு விலை ரூ. 5 4 மீரதிகட்கு ரூ. 1

திருமுருகாற்றுப்படை

கந்தர் கலிவெண்பா

3-6

தாகுடர் சட்ட விரிவுரையாளரும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்
கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியராயிருந்தவருமாகிய
திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள்
எம்.ஏ., எம்.எல்., எழுதிய
உரை வசனங்களுடன்

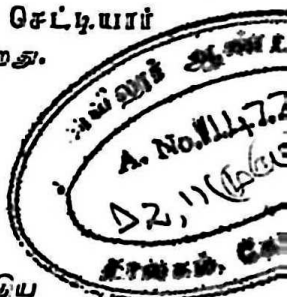
பாடனேரி

வெ. பெரி. பழ. மு. கரசிவிகவநாதன் செட்டியார்
அவர்களால் வெளியிடப்பெற்றது.

கிடைக்குமிடம் :

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி :: சென்னை
பிரமாதி—மாசி

பாகனேரி,
தனவைசிய இளைஞர் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடாகத்
திருவாளர் வே. பேரி. பழ. மு. காசிவிசுவநாதன்
சேட்டியாரவர்கள் பொருளுதவியால்
வெளியிடப்பெற்றது.

இவ் வெளியீட்டினால் கிடைக்கப்பெறுகிற ஆதாய
மட்டும் இச் சங்கத்தின் ஆதரவிலுள்ள
திருவள்ளுவர் நூல்நிலயத்திற்கு
உரிமையாக்கப்பெறும்.

என்
அருமை அன்னையார்
திருவாட்டி
வள்ளியம்மை ஆச்சி
அவர்களின் நினைவுக்காக
இஃது
அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது

பதிப்புரை

அருள், ஆண்மை, இளமை, இனிமை, எழில் முதலிய நற்பண்புகளுக்கெல்லாம் இலக்கணமா யிலங்கும் தமிழ்க் கடவுளாகிய முருகப் பெருமானின் திருவடிகளை உலக மக்கள் வழுத்தி உய்யுமாறு அருளிச்செய்யப்பட்ட சிறந்த தமிழ்ச் செய்யுள்கள் இரண்டு: அவை கடைச்சங்க காலத்திருந்த வீரப்புலவர் நக்கீரர் அருளிய தீருமுருகாற்றுப்படையும், முந்தாறு ஆண்டுகட்குமுன் திகழ்ந்த துறவி வீரர்குமரகுருபரர் அருளிய கந்தர் கல்வேண்பாவுமாம். தமிழ் மந்திர எழுத்துக்கள் விரலி யாக்கப்பெற்ற இவ்விருதெய்வத் தமிழ்ச் செய்யுளுக்களையும் நாடோறும் முறையாக ஒதிவருபவர்கள், வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்துவர் என்பது சான்றோர் நம்பிக்கை. இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த இரு நூல்களுக்கும் எளிய குறிப்புகரையும், திருந்திய வசனமும் தாகூர் சட்ட விரிவுரையாளர், மும்மொழிச் செல்வர், திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பெற்று இச் சிறு நூலின் வாயிலாய் வெளிவருகின்றன.

இவ்விரு நூல்களும் அருட்சுவையோடு நல்ல தமிழ்ச் சுவையும் வாய்ந்தவை; பண்டுதொட்டு முன்னோர்களால் இவை பாராயணஞ் செய்து வரப்படுகின்றன. ஆகவே, இவற்றை அன்புடன் ஒதுவோர், இறைவன் அருள் விளக்கத்தில் திளைப்பதுடன், தமிழின் ஒலி நுட்பத்திலும் வயங்கி, உயர்ந்த ஒலி ஒளி வடிவமாவர் என்பது திண்ணம்.

முன்னரே இர்தூற்கன் பல பதிப்புகளாக வெளிவந்திருப்பினும், வெவ்வேறு வடிவில் திருத்தமாக இவற்றை வெளியிடுதல் நன்மை பயக்கும் என்று நம்பியே மிகவுங் குறைந்த விலையுடையதாக அழகிய இப் பதிப்பினை வெளியிட முன்வந்தேன். இன்னும், இவற்றைப்போன்ற அரிய தூல்கள் சிலவற்றைக் குறைந்த விலைக்கு அச்சிட்டு வெளியிடக் கருதியுள்ளேன். இறைவன் துணை புரிசு.

இப் பதிப்பினைச் சிறந்த முறையில் அச்சிட்டு விற்பனை செய்ததா ஏற்றுக்கொண்ட திருநெல்வேலித் தேவநிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினர்க்கு என் நன்றி உரியதாகுக.

இவ் வெளியீட்டின் விற்பனையிலிருந்து கிடைக்கப் பெறும் ஆதாயமட்டும் பாகளேரி, நனவைசிய இளைஞர் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆதரவிலுள்ள திருவள்ளுவர் நூல்நிலயத்திற்கு உரிமையாக்கப்பெறும்.

தமிழ் மெய்யன்பர்கள் இப் பதிப்பினையும் வாங்கி ஊக்க மளிக்குமாறு வேண்டுகின்றேன்.

மு. காசிவிசுவநாதன்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

திருமுருகாற்றுப்படை

முன்னுரை

1

மூலமும் குறிப்புரையும்

2—35

வசனம்

36—56

கந்தர் கலிவேண்பா

முன்னுரை

1

மூலமும் குறிப்புரையும்

2—25

வசனம்

26—42

ந க் க ர ர்

அருளிய

திருமுருகாற்றுப்படை

முருகன் றுணை

திருமுருகாற்றுப்படை

முன்னுரை

திருமுருகப் பெருமானிடத்தே ஏதாவது பரிசு பெற விரும்புகிறவனைப் பரிசு பெற்ற ஒருவன் வழிப் படுத்தும் நூல் திருமுருகாற்றுப்படை யெனப்பட்டது. அக்கடவுள் வீற்றிருக்கும் ஆறு படைவீடுகளும் தனித் தனி இந்நூலுள் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் குன்றுதோறூடல் என்பது மலைகளுக்கெல்லாம் பொதுவான பாடற்பகுதியாகும். பழமுதிர்ச்சோலை யென்பது இன்ன இடமென்பது தெளிவாகத் தெரியக்கூடவில்லை. மதுரைக்குச் சுமார் 10 மைல் தூரத்திலுள்ள அழகர் கோயில் அல்லது திருமாளிருஞ்சோலையே அஃதென்பர் பலர். அஃது இப்போது வைணவத் திருப்பதியாக இருக்கின்றது. இந்நூலின் ஆறுவது பகுதியுள் முருகப் பெருமான் வீற்றிருக்கும் பிற இடங்களும் குறிக்கப் பட்டுள்ளன. இதன்கண், வித்தெழுத்தெனப்படும் உயர்மந்திரங் கலந்த சொற்கள் மிகுதியாக வழங்கப்பட்டிருத்தலின், இதனை நாடோறும் ஒதுபவர் நினைத்த பயனை எளிதிற்பெறுவரென்ற நம்பிக்கை பரவி வலியுற்றிருக்கின்றது.

பண்டைத் தமிழ்நயமிக்க சமயப்பாடல்களுள் இது சிறந்ததாகலின், இதனைத் தமிழன்பர் போற்றற்பாலர். இதற்குத் தெளிவான பொழிப்புரை இதன் இறுதியிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

திருமுருகாற்றுப்படை

க. திருப்பரங்குன்றம்

உலகம் உவப்ப வலன்ஏர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்(கு)
ஒவற இமைக்குஞ் சேண்ணிளங் ககிரொளி
உறநர்த் தாங்கிய மதன்உடை நோன்தாள்
செநுநர்த் தேய்த்த செல்உறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாள்நுதல் கணவன்

திருமுருகாற்றுப்படை - திரு+முருகு+ஆற்று+
படை எனப் பிரிக்கப்படும். திரு - அழகிய, முருகு - முருகப்
பெருமானிடத்தே, ஆற்று - வழியில், படை - படுத்துதல்,
பொருத்துதல் எனப் பொருள் கொள்க.

(1-8) 1. உலகம் - உயிர்கள்; வலன் - வலமாக, பிர
தகிணமாக; ஏர்பு - எழுந்து.

2. பலர் - பல சமயத்தாரும், எல்லாரும்; ஞாயிறு -
சூரியன்; கண்டாங்கு - கண்டாற் போல.

3. ஒ - தங்குதல்; அற - நீங்க; இமைக்கும் - கண்
ணினை மூடும் அல்லது விளங்கும்; சேண் - தூரம், வான்;
அவிர் - விளங்கு.

4. உறநர் - அன்பர்; மதன் - அறியாமை; நோன் -
வலிய.

5. செநுநர் - பகைவர்; செல் - இடி, மேகம்; உறழ் -
போல உள்ள.

6. மறு - குற்றம்; வாள் - ஒளி.

கார்கோள் முகந்த கமஞ்சூல் மாமழை
 வாள்போழ் விசம்பின் வள்உறை சிதறித்
 தலைப்பெயல் தலைஇய தண்ணறுங் கானத் (து)
 இருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்(து) 10
 உருள்பூந் தண்தார் புரளு மார்பினன்
 மால்வரை நிவந்த சேனுயர் வெற்பில்
 கிண்கிணி கவைஇய ஒண்செஞ் சீறடிச்
 கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பணைத்தோள்
 கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில் 15

7. கார்கோள் - கடல்; கமம் - நிறைவு; சூல் - கருக்
 கொள்ளல்; மழை - மேகம்.

8. போழ் - பிளக்கும், நீக்கும்; வள் - வளமான;
 உறை - நீர்த்துளி.

(9 - 15) 9. தலைப்பெயல் - முதல் மழை; தலைஇய -
 பெய்த; கானத்து - காட்டில்.

10. பொதுளிய - தழைத்த; பராரை - பரு அரை -
 பருத்த அடி; மராத்து - மரத்து, கடப்ப மரத்து.

11. உருள் - தேர்ச்சக்கரம்; பூ - அழகிய, அல்லது
 பொலிவுடைய.

12. மால் - பெரிய; வரை - மூங்கில்; நிவந்த-உயர்ந்த;
 வெற்பில் - மலையில்.

13. கிண்கிணி - சதங்கை; கவைஇய - சூழ்ந்த;
 ஒண் - ஒளியுடைய; செம் - சிவந்த; சீறடி - சிறிய அடி.

14. கணை - திரட்சியுடைய; வாங்கிய - வளைந்த,
 மடங்கிய; நுசுப்பு - இடை; பணை - பெரிய, மூங்கில்போன்ற.

15. கோபம் - இர்திரகோபப் பூச்சி; தோயா - சாயத்
 திற்றோயாத.

பல்காசு நிரைத்த சில்காழ் அல்குல்
 கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பின்
 நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழைச்
 சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித்
 துணையோர் ஆய்ந்த இணைநர் ஒதிச் 20
 செங்கால் வெட்சிச் சேறித ழிதையிடுபு
 பைந்தாட் குவளைத் தூஇதழ் கிள்ளித்
 தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
 திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநதல்
 மகரப் பருவாய் தாழ்மண் னுறுத்துத் 25

(16 - 20) 16. காசு - மணி; நிரைத்த - வரிசைப் படுத்திய; காழ் - வடம், சில்காழ் - ஏழு வடமுள்ளது; அல்குல் - அரை முன்பக்கம்.

17. கை - செயற்கையாக; கவின் - அழகு.

18. நாவலொடு பெயரிய பொலம் - சாம்பூரநமென் னும் பொன்; இணை - நகை.

19. சேண் - தூரம்; இகந்து-கடந்து; செயிர்-குற்றம்.

20. துணையோர் - தோழிகள்; ஆய்ந்த - சிக்கறுத் துச்சுத்தப்படுத்திய; இணை - ஒப்புடைய; நர் - குளிர்ந்த; ஒதி - தலைமயர், கூந்தல்.

(21 - 30) 21. கால் - காம்பு; இடுபு - இட்டு.

22. பைந்தாள் - பசியதண்டு; தூ - சுத்தமான.

23. தெய்வ உத்தி - சீதேவி; சீதேவி, வலம்புரி என்பவை தலைநகைகளின் பெயர்கள்; வயின் - இடம்.

24. தைஇய - பொருந்திய.

25. மகரப்பருவாய் - சுராமீன் வாய்போன்ற அணி; தாழ் - நெற்றியிற்பட; மண்ணுறுத்து - அலங்கரித்து.

துவர முடித்த துகள் அறு முச்சிப்
பெருந்தண் சண்பகம் செரீஇக் கருந்தகட் (டு)
உளைப்பூ மருதின் ஒள்ளிணர் அட்டிக்
கிளைக்கவின் நெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும் (பு)
இணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக 30
வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்தளிர்
நுண்பூண் ஆகந் திளைப்பத் தின்காழ்
நறுங்குற டுரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகி ழிளமுலைக் கொட்டி விரிமலர் 35
வேங்கை நுண்தா தப்பிக் காண்வர
வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்

-
26. துவர - முற்ற; முச்சி - கொண்டை.
27. செரீஇ - செருகி; தகட்டு - புறவிதழின்.
28. இணர் - பூங்கொத்து.
29. கவின்று - அழகுடைத்தாய்.
30. பிணையல் - மாலை; வளைஇ - சுற்றி; துணைத்தக -

அளவு ஒத்திருக்கும்படி.

- (31 - 40) 31. வண் - வளைந்து; பிண்டி - அசோகு.
32. பூண் - நகை; ஆகம் - உடம்பு; காழ் - வைரம்.
33. குறடு - சந்தனக்கட்டை; உரிஞ்சிய - உரைத்த;
பூங்கேழ் - பொலிவாகிய நிறம்; தேய்வை - குழம்பு.
34. இணர் - பூங்கொத்து; கடுப்ப - போல.
35. முகிழ் - அரும்பு.
36. தாது - மகார்தப் பொடி; காண்வர - அழகாக.
37. வெள்ளில் - விளா; குறு - சிறிய; முறி - தளிர்;
கிள்ளுபு - கிள்ளி; தெறியா-தெறித்து, எறிந்து.

கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற்கோடி
வாழிய பெரிதென் நேத்திப் பலருடன்
சீர்திசுழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச் 40
சூர மகளிர் ஆடுஞ் சோலை,
மந்தியும் அறியா மரன்பயில் அடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் கார்தள்
பெருந்தண் கண்ணி மலைந்த சென்னியன்
பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கஉள் புக்குச் 45
சூர்முதல் தடிந்த சுடர்இலை நெடுவேல்
உலறிய கதுப்பின் பிறழ்பல் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பசங்கண் சூர்த்த நோக்கின்

33. கோழியோங்கிய - கோழியின் உருவம் உயர
எழுதிய; அடு - கொல்லுகின்ற; விறல் - வன்மை.

39. வாழிய - வாழ்க; உடன் - ஒருங்கு.

40. சிலம்பகம் - மலையிடம்; சிலம்ப - எதிரொலிக்க.

(41 - 50) 41. சூர் - அச்சந்தரும்; அரமகளிர்-தெய்
வப் பெண்கள்.

42. மந்தியும் - குரங்குகூட; பயில் - அடர்ந்த; அடுக்
கத்து - பக்க மலையுடைய.

43. சுரும்பு - வண்டு; மூசா - ஊதாத; சுடர் - ஒளி.

44. கண்ணி - தலையிற் சூடும் மாலை.

45. பார் - பாறை; முதிர் - முதிர்ந்த, மிகுந்த.

46. சூர் - சூன்; முதல் - தலைவனை; தடிந்த
கோன்ற.

47. உலறிய - உலர்ந்த; கதுப்பு - தலைமயிர்; பிறழ்
பல் - வரிசையற்ற பற்கள்; பேழ் - பெரிய.

48. சுழல்-சுழற்றுகின்ற; சூர்த்த - அச்சம்பொருந்திய.

கழல்கண் கூகையோடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
பெருமுலை அலைக்கும் காதின் பிணர்மோட்டு 50
உருகெழு செலவின் அஞ்சுவரு பேய்மகள்
குருதி ஆடிய கூர்உகிர்க் கொடுவிரல்
கண்டொட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
ஒண்டொடித் தடக்கையின் ஏந்தி வெருவா
வென்று அடு விறற்களம் பாடித் தோள்பெயரா 55
நிணம்தின் வாயள் துணங்கை தூங்க
இருபேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை
அறுவேறு வகையின் அஞ்சுவா மண்டி

49. கழல் - பிதுங்கிய; கூகை - ஆந்தை; கடும் - கொடிய; தூங்க - அசைய.

50. அலைக்கும் - மேலசைந்து வருத்தம்; பிணர் - பெரிய; மோட்டு - வயிற்றையுடைய.

(51 - 60) 51. உரு - அச்சம்; கெழு - பொருந்திய; செலவு-செல்லுதல்; அஞ்சுவரு - அஞ்சத்தக்க; பேய்மகள் - பெண் பேய்கள்.

52. குருதி - இரத்தம்; ஆடிய - அனைந்த; கூர் - கூர்மையான; உகிர் - நகங்கள்; கொடு - வளைந்த.

53. தொட்டு - தோண்டி; கழி - மிகுந்த; முடை - புலால் நாற்றம்; கரும் - கருப்பான, பெரிய.

54. தொடி - வளை; தடக்கை - பெரிய கை; வெருவா - அச்சம் உண்டாகும்படி.

55. களம் - போர்க்களம்; பெயரா - அசைத்து.

56. துணங்கை - இருகையை முடக்கி விலாவில் அடித்துக்கொண்டு ஆடும் ஒருவகைக் கூத்து; தூங்க - அசைய.

அவுணர் நல்வலம் அடங்கக் கவிழ்இணர்
மாமுதல் தடிந்த மறுஇல் கொற்றத்து
எய்யா நல்துணைச் செவ்வேல் சேளய்
சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந்து உறையும்
செலவுநீ நயந்தனை ஆயின் பலவுடன்
நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னகை வாய்ப்ப

60

65

57. இருபேர் உருவின் - இரண்டு பெரிய வடிவ
முடைய குதிரைத் தலையும் மனித உடலுமுடைய;
பாக்கை - உடம்பு.

58. அறுவேறு வகையின் - அற்றுவேறாகும்படி
அல்லது ஆறுமுகத்திற்குரிய கைகளில் வெவ்வேறு ஆயுதப்
பகுதிகளும்; மண்டி - நெருங்கி.

59. அவுணர் - அசுரர்; வலம் - வெற்றி; அடங்கி -
அடங்கி யொழிய.

60. மாமுதல் - மாமரமாகிய அசுரன்.

(61 - 70) 61. எய்யா - அளவிலடங்காத; இசை -
புகழ்; சேளய் - சேய் - முருகக்கடவுள்.

62. படரும் - செல்லும்; செம்மல் - தலைமையான;
உள்ளம் - விருப்பம்.

63. புரி - செய்யும்; புலம் - ஐம்புல அறிவு; பிரிந்து -
கீழ்க்; புலம்பிரிந்து - ஞான நெறி நின்று; உறையும் - வாழும்.

64. செலவு - கதி; நயந்தனை - விரும்பினை; பல
வுடன் - பல நன்மைகளும் ஒருங்குசேர; பலவுடல் - பல
வற்றையும் வேறுக்கும்.

65. நன்னர் - நன்மையான; இன்னகை - நல்ல விருப்
பம்; வாய்ப்ப - நிறைவேற.

இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே
செருப்புகன்று எடுத்த சேண்உயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருள்த் தேய்த்த போர்அரு வாயில்
திருவீற் றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து 70
மாடம் மலிமறுகில் கூடற் குடவயின்
இரும்சேற்று அகல்வயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த
முள்தாள் தாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கள்கமழ் நெய்தல் ஊதி எல்படக்
கண்போல் மலர்ந்த காமர் சுனைமலர் 75

66. இன்னே - இப்பொழுதே ; முன்னிய - கருதிய ;
வினையே - காரியமே.

67. செரு - போர் ; புகன்று - வாவென்றழைத்து ;
சேண் - வான்.

68. வரி - வரிந்து ; புனை - புனையப்பட்ட ; பாவை -
பெண் வடிவம்.

69. பொருள்த் - பகைவர் ; தேய்த்த - ஒழித்த ; அரு -
இல்லாத.

70. திரு - இலக்குமி ; நியமம் - கடைத்தெரு.

(71 - 80) 71. மாடம் - மேல் மாளிகை ; மறுகு -
தெரு ; கூடல் - மதுரை ; குட - மேற்கு ; வயின் - இடத்தில்.

72. இரும் - கரிய ; சேற்று - களிமண் உள்ள.

73. துஞ்சி - தூங்கி ; வைகறை - விடியற்காலம்.

74. கள் - தேன் ; நெய்தல் - நெய்தற்பூ ; எல் - சூரி
யன் ; பட - தோன்ற.

75. காமர் - ஆழகிய.

அம்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஓலிக்கும்
குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன் ; அதா
அன்று;

2. திருச்சீரலைவாய்

வைந்துதி பொருத வடு ஆழ் வரி நுதல்
வாடா மாலை ஓடையோடு துயல்வரப்
படுமணி இரட்டும் மருங்கின் கடுநடைக் 80
கூற்றத்து அன்ன மாற்றரும் மொய்ம்பின்
கால்களார்து அன்ன வேழம் மேல்கொண்டு
ஐவேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய

76. அம் - அழகிய; அரி - வண்டு ; கணம் - கூட்டம்.

77. குன்று - திருப்பரங்குன்றம் ; அமர்ந்து - விரும்பி.

78. வை - கூரிய; துதி - முனை; பொருத - குத்திய;
வடு - தழுப்பு; ஆழ் - அழுத்திய; வரி - புள்ளிகள், வரைகள்.

79. வாடா மாலை - பொன்னரி மாலை ; ஓடை -
நெற்றிப் பட்டம் ; துயல்வர - அசைய.

80. படு - தாழ்ந்து கிடக்கும் ; இரட்டும் - மாறி மாறி
ஓலிக்கும் ; மருங்கின் - பக்கங்களையுடைய.

(81 - 90) 81. கூற்றத்தன்ன - இயமன் போன்ற ;
மாற்றரும் - தடுக்க முடியாத ; மொய்ம்பு - வலிமை.

82. கால் - காற்று ; களார்து அன்ன - கிளம்பினாற்
போன்ற ; வேழம் - யானை.

83. ஐவேறு உரு - ஐந்து வகை உறுப்புக்கள்: தாமம்,
மகுடம், பதுமம், கிம்புரி, கோடரம் என்னும் ஐந்துறுப்
புக்கள் ; செய்வினை - வேலைத் திறமை.

முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்உறழ் இமைப்பில் சென்னிப் பொற்ப 85
நகைதாழ்பு துயல்வருடம் வகைஅமை பொலம்

[குழை

சேண்விளங்கு இயற்கை வாண்மதி கவைஇ
அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்பத்
தாவுஇல் கொள்கைத் தம்தொழில் முடிமார்
மனன்னேர்பு எழுதரு வாள்நிற முகனே, 90
மாஇருள் ஞாலம் மறுஇன்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரிந்தன்று ஒருமுகம், ஒருமுகம்

84. முரண் - மாறுபாடு, வலிமை, ஒளி வீசுவதிற
போட்டி போடுதல்; திரு - அழகிய.

85. உறழ் - போன்ற; இமைப்பில் - பிரகாசத்தில்;
பொற்ப - பொலிவு காட்ட.

86. நகை - ஒளி; தாழ்பு-தங்கி; வகைஅமை - வேலைப்
பாடு அமைந்த; பொலம்-பொன்னிஞகிய; குழை-குண்டலம்.

87. வாள் - ஒளி; கவைஇ - சூழ்ந்து.

88. மீனின் - நட்சத்திரம்போல; அவிர்வன - ஒளிர்
வனவாய்; இமைப்ப - விளங்க.

89. தாவு - வருத்தம்; இல் - உணரப்பெருத,
தொழில் - காரியம்; முடிமார் - முடிப்பவர்.

90. நேர்பு - பொருந்தி; முகனே - முகங்களுள்;
எழுதரு - தோன்றுகின்ற.

(91 - 100) 91. மா - பெரிய; ஞாலம் - பூமி; மறு -
மாசு, குற்றம்.

92. விரிந்தன்று - விரித்தது.

ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்துஇனிது ஒழுக்கி
காதலின் உவந்து வரம்கொடுத் தன்றே, ஒருமுகம்
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ 95
அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்மே, ஒருமுகம்
எஞ்சிய பொருள்களை ஏம்உற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே, ஒருமுகம்
செறுநர்த் தேப்த்துச் செல்சமம் முருக்கிக்
கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே,
[ஒருமுகம்
குறவர் மடமகள் கொடிபோல் துசுப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகைஅமர்ந் தன்றே, ஆங்கு
[அம்

93. ஆர்வலர் - அன்பர்கள்; அமர்ந்து - விரும்பி;
இனிது - உவப்பாக.

94. காதலின் - கருணையினால்; கொடுத்தன்றே -
கொடுத்தது.

95. மரபுளி - முறைப்படி; வழாஅ - வழுவாத.

96. ஓர்க்கும்மே - நோக்கம் செலுத்தும்.

97. எஞ்சிய - தூவில் அகப்படாது மேற்பட்ட;
ஏம் உற - இன்பம் (மனதில்) உண்டாகும்படி.

99. செறுநர் - பகைவர்; சமம் - சமமான நோக்கம்;
முருக்கி - அழித்து.

100. கறுவு - கோபம்; களம் - போர்க்களம்; வேட்
டன்று - விரும்பியது.

(101 - 110) 101. மடமகள் - இளம்பெண்; துசுப்பு -
இடை.

முவிரு முகனும் முறைநவின்னு ஒழுகலின்
ஆரம் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பில்
செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பில் சுடர்விடுபு 105
வண்புகழ் நிறைந்து வசின்துவாங்கு நிமிர்தோள்
விண்ணெலல் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது
ஒருகை, உக்கம் சேர்த்தியது ஒருகை,
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை அசை
[இயது ஒருகை,
அங்குசம் கடாவ ஒருகை, இருகை 110
ஐயிரு வட்டமொடு எஃகு வலம் திரிப்ப, ஒருகை

102. மடவரல் - அடக்கமுடையபெண்; நகை-மகிழ்ச்சி;
அமர்ந்தன்று - விரும்பியது.

103. முறை - அவ்வவற்றிற்குரிய வகை; நவின்னு -
பயின்று; ஒழுகலின் - செய்தலின்.

104. ஆரம் - மாலை; அம் - அழகிய; பகட்டு - பெருமை
பொருந்திய.

105. செம்பொறி - உத்தம வரைகள், ரேகைகள்; வாங்
கிய - பெற்ற; சுடர் - ஒளியுடைய ஆபுதங்கள்; விடுபு -
விட்டு, வீசி.

106. வசின்து - எதிரியைப் பிளந்து; வாங்கு - வளையும்;
நிமிர் - உயர்ந்த.

107. ஐயர்க்கு - முனிவர்க்கு; ஏந்தியது - (பாதுகாப்
பாக) உயர்த்தப்பட்டது.

108. உக்கம் - இடுப்பு.

109. கலிங்கம் - ஆடை; குறங்கு - தொடை.

110. அங்குசம் - தோட்டி; கடாவ - செலுத்த.

மார்பொடு விளங்க, ஒருகை
 தாரொடு பொலிய, ஒருகை
 கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப; ஒருகை
 பாடுஇன் படுமணி இரட்ட, ஒருகை 115
 கீல்நிற விசம்பின் மலிதுளி பொழிய, ஒருகை
 வான்அர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட, ஆங்குஅப்
 பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி
 அந்தரப் பல்லியம் கறங்கத் தின்காழ்
 வயிர்எழுந்து இசைப்ப வால்வளை ஞால 120
 உரம்தலைக் கொண்ட உரும்இடி முரசமொடு

(111-120) 111. ஐ - வியக்கத்தக்க; இரு - கரிய; வட்டம் - தேடயம்; எஃகு - வேல்; வலம் - சுழற்சியாக, வட்டமாக; திரிப்ப - சுற்ற.

113. தாரொடு - மாலையொடு; பொலிய - விளங்க.

114. தொடி - கங்கணம்; மீமிசை - மேலே; கொட்ப - சுழல்.

115. பாடு - ஓசை; இன் - இனிய.

116. கீல் - கீலநிறமுடைய.

117. அரமகளிர்க்கு - தெய்வப் பெண்கட்கு; வதுவை - மணமலை.

118. பாற்பட - அவ்வவற்றிற்குரிய முறைப்படி; இயற்றி - செய்து.

119. அந்தரம் - வானம்; பல்லியம்-பல வாத்தியங்கள்; கறங்க - ஒலிக்க; காழ் - வைரம்.

120. வயிர் - ஊது கொம்பு; வால் - வெள்ளிய; வளை - சக்குகள்; ஞால - ஒலிப்ப.

பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி அகவ
விசும்பு ஆறாக விரைசெலல் முன்னி
உலகம் புகழ்ந்த ஒங்குஉயர் விழுச்சீர்
அலைவாய்ச் சேறலும் நிலைஇய பண்பே; அதா
அன்று,

௩. திருவாவினங்குடி

சீரை தைஇய உடுக்கையர் சீரோடு
வலம்புரி புரையும் வால்நரை முடியினர்
மாசுஅற இமைக்கும் உருவினர் மானின்
உரிவை தைஇய ஊன்கெடு மார்பின்

- (121 - 130) 121. உரம் - வலிமை; தலைக்கொண்ட -
இடத்திற்கொண்ட; உரும் - இடி; இடி - உரத்து ஒலிக்கின்ற.
122. பொறி - புள்ளி; மஞ்ஞை - மயில்; வெல்கொடி -
வெற்றிக்கொடியின் நின்று; அகவ - அழைப்ப, கடவ.
123. விசும்பு ஆறாக - ஆகாய வழியாக; விரை -
விரைவாக; முன்னி - மேற்கொண்டு, கருதி.
124. விழு - சிறந்த.
125. அலைவாய் - திருச்செந்தூர்; சேறலும் - செல்லு
தலும்; நிலைஇய - நிலைபெற்ற; பண்பே - இயற்கையே;
அதாஅன்று - அதுவன்றி, அதுவல்லாமல்.
126. சீரை - மாவுரி; தைஇய - தைத்த; உடுக்கை -
உடை; சீரோடு - அழகோடு.
127. வலம்புரி - வலது பக்கம் வளைந்த சங்கு; புரா
யும் - போலும்.
129. உரிவை - தோலாடை; ஊன் கெடு - தசையற்ற.

என்புளழுந்து இயங்கும் யாக்கையர் நன்பகல் 130
 பலவுடன் கழிந்த உண்டியர் இகலொடு
 செற்றம் நீங்கிய மனத்தினர் யாவதும்
 கற்றோர் அறியா அறியினர் கற்றோர்க்குத்
 தாம்வாம்பு ஆகிய தலைமையர் காமமொடு
 கடும்கினம் கடிந்த காட்சியர் இடம்பை 135
 யாவதும் அறியா இயல்பினர் மேவரத்
 துனிஇல் காட்சி முனிவர் முன்புகப்
 புனைமுகந்து அன்ன மாசுஇல் தூஉடை
 முனைவாய் அவிழ்ந்த தகைசூழ் ஆகத்துச்
 செவீநேர்பு வைத்த செய்வுஉறு திவவின் 140

130. என்பு - எலும்பு; இயங்கும் - அசையும்;
 யாக்கை - உடம்பு.

(131 - 140) 131. உடன் - ஒருங்கு; கழிந்த உண்
 டியர் - உண்டி யில்லாது கழிந்தவர்; இகல் - பகைமை.

132. செற்றம் - நீடித்த சினம்; யாவதும் - சிறிதும்.

135. இடம்பை - துன்பம்.

136. மேவர - (அருளைப்) பொருந்த.

137. துனி - வெறுப்பு.

138. புனை முகத்து அன்ன - புனையிற் றேய்த்தாற்
 போன்ற தண்ணிய; மாசுஇல் - இழிவு முதலிய குற்றமற்ற;
 தூஉடை - சுத்தமான ஆடை.

139. முனை - அரும்பு; வாய் - இதழ் விரிந்த; தகை -
 அழகுள்ள மாலை; சூழ் - அணிந்த; ஆகத்து - மார்பையுடைய.

140. செவீநேர்பு - செவ்வியலுலே சுருதி பார்த்
 தனந்து பொருத்தி; செய்வு - தொழிற்றிறன், திவவு -
 திண்ணம்; கட்டு.

நல்லியாழ் நவீன்ற நயன்உடை நெஞ்சின் 141
மெல்மொழி மேவலர் இன்நரம்பு உளர
நோய்இன்று இயன்ற யாக்கையர் மாவின்
அவிர்தளிர் புரையும் மேனியர் அவிர்தொறும்
பொன்உரை கடுக்கும் திதலையர் இன்நகைப் 145
பருமம் தாங்கிய பணிந்துவந்து அல்குல்
மாசுஇல் மகளிரொடு மறுஇன்றி விளங்கக்
கடுவொடு ஒடுங்கிய தூம்புஉடை வால்எயிற்று
அழல்என உயிர்க்கும் அஞ்சவரு கடுந்திறல்
பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்

(141 - 150) 141. நவீன்ற - பயின்ற ; நயன் -

நரம்பு, அன்பு.

142. மேவலர் - பொருந்தியவர்கள் ; இன் நரம்பு -
யாழ் ; உளர - வாசிக்க.

143. நோய் இன்று இயன்ற - இயற்கையாக நோய்
இல்லாமல் அமைந்த ; மாவின் - மாமரத்தின்.

144. புரையும் - போலும் ; அவர் - விளங்கு.

145. உரை - பொன்நேய்த்த பகுதி ; கடுக்கும் -
போலும் ; திதலை - தேமல் ; இன்நகை - கண்ணிற் கிளிய
ஒளி, அல்லது இனிய புன்சிரிப்பு.

146. பருமம் - பதினெட்டுவடமுள்ள அரையணி ;
பணிந்து - தாழ்ந்து ; வந்து - உயர்ந்த ; அல்குல் - அரை
முன் பக்கம்.

148. கடு - நஞ்சு ; ஒடுங்கிய - ஒடுக்கமான ; தூம்பு
உடை - துளையுடைய ; எயிற்று - பல்லுடைய.

149. உயிர்க்கும் - மூச்சுவிடும்.

150. பட - சாவ ; கொடு - வளைந்த ; சிறை - சிறகுகள்.

புள் அணி நீன்கொடிச் செல்வனும் வெள் ஏறு 151
 வலவயின் உயரிய பலர்புகழ் திணிதோள்
 உமைஅமர்ந்து விளங்கும் இமையா முக்கண்
 முளையில் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்
 தாற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து தூறுபல் 155
 வேள்வி முற்றிய வென்று அடு கொற்றத்து
 ஈர்இரண்டு ஏந்திய மருப்பின் எழில்நடைத்
 தாழ்பெருந் தடக்கை உயர்த்த யானை
 எருத்தம் ஏறிய திருக்கிளர் செல்வனும்
 நாற்பெருந் தெய்வத்து நல்நகர் நிலைய 160

- (151 - 160) 151. புள் - கருடன் வடிவம் ; அணி -
 எழுதப்பட்ட ; செல்வன் - திருமால் ; ஏறு - காளை.
 152. வலவயின் - வலப் பக்கத்தில் ; உயரிய - உயர்த்
 திய ; திணி - வலிமை.
 153. இமையா - மூடாத.
 154. மூ - மூன்று ; எயில் - கோட்டை ; முருக்கிய -
 அழித்த ; முரண் - வலிமை ; செல்வன் - உருத்திரன்.
 155. தாற்றுப்பத்து - ஆயிரம் ; நாட்டத்து - கண்ணை
 யுடைய ; தூறுபல் - தூறு என்னும் பல.
 156. முற்றிய - முடித்த ; கொற்றம் - வெற்றி.
 157. மருப்பு - கொம்பு ; எழில் - இளர்ச்சி.
 159. எருத்தம் - பிடரி.
 160. நாற்பெருந் தெய்வத்து - இந்திரன், ' அயன்,
 அரி, அரன் என்னும் நான்கு பெருந் தெய்வத்து.
 (161 - 176) 161. ஒன்று - ஒரு தொழில் ; புரி ;
 விரும்பிச் செய்யும்.

- உலகம் காக்கும் ஒன்றுபுரி கொள்கைப் 161
பலர்புகழ் மூவரும் தலைவர் ஆக
ஏழு ஞாலம் தன்னில் தோன்றித்
தாமரை பயந்த தாவுஇல் ஊழி
நான்முக ஒருவற் சுட்டிக் காண்வரப் 165
பகலில் தோன்றும் இகல்இல் காட்சி
நால்வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரோடு
ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர்நிலை பெறீஇயர்
மீன்பூத்து அன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
வளிகளர்ந்து அன்ன செலவினர் வளிஇடைத் 170

163. ஏழறும் - பாதுகாப்புள்ள.

164. தாமரை - திருமாவின் உந்தித்தாமரை; பயந்த - பெற்ற; தாமரை - பதுமமென்னும் எண்ணுடைய ஆண்டுகளளவு வாழ்க்கைபெற்ற; தாவுஇல் - குறைவில்லாத; ஊழி - யுகம்.

165. ஒருவற்சுட்டி - ஒருவனாகிய பிரம்மாவின் பொருட்டு; காண்வர - அழகாக.

166. பகலில் - பிரித்தவிடத்து; இகல்இல் - மாறுபாடில்லாத; காட்சி - தோற்றம், ஞானம்.

167. நால்வேறு இயற்கை - 12 ஆதித்தர், 11 ருத்திரர், 8 வசுக்கள் 2 மருத்துக்கள் ஆகிய நான்கு வேறு பகுதியுட்பட்ட; பதினொருமூவர் - முப்பத்து மூவர்.

168. ஒன்பதிற்றிரட்டி உயர்நிலை பெறீஇயர் - பதினெண் தேவகணத்தவர்.

169. மீன் - நட்சத்திரம்; தோன்றலர் - காட்சியர்.

170. வளி - காற்று; செலவு - போக்கு.

தீஎழுந்து அன்ன திறலினர் தீப்பட 171
 உரும்இடித்து அன்ன குரலினர் விழுமிய
 உறுகுறை மருங்கில்தம் பெறுமுறை கொண்மார்
 அந்தரக் கொட்பினர் வந்துஉடன் காணத்
 தாவுஇல் கொள்கை மடந்தையொடு சில்நாள் 175
 ஆவி என்குடி அசைதலும் உரியன்; அதாஅன்று,

ச. திருவேரகம்

இருமுன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது
 இருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
 அறுநான்கு இரட்டி இளமை நல்லியாண்டு
 ஆறினிற் கழிப்பிய அறன்நவில் கொள்கை 180
 மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்து
 இருபிறப் பாளர் பொழுதுஅறிந்து நுவல

(171 - 180) 172. உரும் - இடி.

173. மருங்கில் - தம்மிடத்து; கொண்மார் - கொள்ளு
 பவர்களை.

176. அசைதல் - தங்குதல்.

177. இருமுன்று - ஆறு பிரிவுகள்; எய்திய - சேர்ந்த;
 இயல்பு - ஒழுக்கம்; வழாஅது - தவறாது.

178. இருவர் - தாய்தந்தை; சுட்டிய - மதிப்புடைய;
 பல்வேறு - வெவ்வேறான பல; தொல் - பழமையான.

179. அறுநான்கிரட்டி - நாற்பத்தெட்டு.

180. ஆறினில் - ஒழுக்கத்தில்; கழிப்பிய - கழித்த;
 அறன் - அறநூல்; நவில் - போதிக்கும், கூறும்.

ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நண்ணாண்
புலராக் காழகம் புலர உடஇ
உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து 185
ஆறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி
நாஇயல் மருங்கில் நவிலப் பாடி
விரைஉறு நறுமலர் ஏந்திப் பெரிது உவந்து

(181 - 190) 181. மூன்றுவகை - காட்டுத்தீ, வீட்
டுத்தீ, ஞானத்தீ என்ற மூன்று விதம்; குறித்த - அடை
யாளமாக உள்ள; முத்தீ - வில்வடிவம், சதுரம், வட்டம்
என்ற மூன்று வடிவமான குண்டத்தில் வளர்க்கப்படும்
மூன்று தீ; செல்வத்து - தீவழிபாட்டாலாகும் பயன்பெற்ற.

182. இருபிறப்பாளர் - இயற்கைப் பிறப்பும், சமயம்
புகுதலாலாகிய செயற்கைப் பிறப்புமாகிய இருபிறப்புடைய
அந்தணர்; பொழுது அறிந்து - வழிபடுங்காலந் தெரிந்து;
நவல - துதிக்க, வாழ்த்த.

183. ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி - ஒன்பது
இழை கொண்ட மூன்று வடமாகிய; நண்ணாண் - நண்
னிய கயிறு.

184. புலரா - உலராத; காழகம் - உடை; புலர - உல
ரும்படி; உடஇ - உடுத்து.

186. ஆறெழுத்து - சாவண்பவ என்னும் முருகன்
மந்திரம்; அருமறை - அரிய இரகசியமாகிய; கேள்வி - உப
தேசம்.

187. நாஇயல் மருங்கில் - நாக்கு புடை பெயரும்
அளவு.

190. நறைக்காய் - சாதிக்காய்; பைங்கொடி - பசுங்
கொடி.

ஏரகத்து உறைதலும் உரியன், அதாஅன்று;
பைங்கொடி நறைக்காய் இடைஇடுபு வேலன் 190

டு. குன்றுதோருடல்

அம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கூ தாளம் தொடுத்த கண்ணியன்
நறும்சாந்து அணிந்த கேழ்கிளர் மார்பின்
கொடுத்தொழில் வல்வில் கொலைஇய கானவர்
கீடுஅமை விளைந்த தேக்கள் தேறல் 195
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர
விரல் உளர்ப்ப அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்கால்

(191 - 200) 191. அம் - அழகிய; பொதி - பொதிதலை
உடைய; புட்டில் - இறைகூடைபோன்ற தக்கோலக்காய்;
விரைஇ - விரவி, கலந்து; குளவி - காட்டுமல்லிகை.

192. கூதாளம் - வெண்தாளி.

193. சாந்து - சந்தனம்; கேழ் - நிறம்.

194. கொலைஇய - கொலைத்தொழிலையுடைய; கான
வர் - காட்டில் வாழ்பவர்.

195. அமை - மூங்கில்; தேம் - இனிய; கள் - தேன்;
தேறல் - தெளிவு.

197. தொண்டகம் - குறிஞ்சிப்பறை; குரவை -
மலைப் பெண்டிர் கூத்து; அயர - நடத்த.

198. விரல் - கைவிரல்; உளர - தடவி யசைக்க
அவிழ்ந்த - மலர்ந்த; வேறுபடு - வெவ்வேறுகப் பொருந்திய;
நறுங்கால் - நல்லவாசனை வீசுகின்ற.

குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல் 200
முடித்த குல்லை இலைஉடை நறும்பூச்
செங்கால் மராஅத்த வால்இணர் இடைஇடுபு
சுரும்புஉணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
திருந்துகாழ் அல்குல் திளைப்ப உடஇ
மயில்கண்டு அன்ன மடநடை மகளிரோடு 205
செய்யன் சிவந்த ஆடையன் செவ்வரைச்
செயலைத் தண்தளிர் துயல்வரும் காதினன்

199. குண்டு - ஆழமான ; வண்டுபடு - வண்டுண்டு
மொய்த்த.

200. கோதை - மாலை ; அணைத்த - சேர்த்தின ; கூந்
தல் - தலைமயிர்.

(201 - 210) 201. முடித்த - தலையில் அணிந்த ;
குல்லை - கஞ்சங் குல்லை ; உடை - உடைய.

202. செங்கால் - சிவந்த தண்டினையுடைய ; மரா
அத்த - மராமரத்தில் ; வால் - வெள்ளிய ; இணர் - பூங்
கொத்து.

203. சுரும்பு - வண்டு ; தழை - இலையாடை.

204. திருந்து காழ் - வடம்பூண்ட ; அல்குல் - அரை
முன் பக்கத்தின் ; திளைப்ப - அடையும்படி ; உடஇ - உடுத்து.

205. மயில் கண்டன்ன - மயிலின் சாயலைப் பார்த்
தாற் போன்ற ; மடநடை - மெல்லிய நடை.

206. செய்யன் - சிவந்த நிறத்தன் ; செவ்வரை -
சிவந்த அடிப் பாகமுடைய.

207. செயலை - அசோகு ; துயல்வரும் - அசையும்.

கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
 குழலன் கோட்டன் குறும்பல் இயத்தன்
 தகரன் மஞ்ஞையன் புகர்இல் சேவல்அம் 210
 கொடியன் நெடியன் தொடிஅணி தோளன்
 நரம்புஆர்த்து அன்ன இன்குரல் தொகுதியொடு
 குறும்பொறிக் கொண்ட நறும்புதன் சாயல்
 மருங்கில் கட்டிய நிலன்னேர்பு துகிலினன்
 முழவுஉறழ் தடக்கையின் இயல ஏந்தி 215
 மென்தோள் பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து
 குன்றுதோ றுடலும் நின்றதன் பண்பே ; அதா
 அன்று

203. கச்சினன் - அரைப்பட்ட முடையவன் ;
 செச்சை - வெட்சி.

209. கோட்டன் - ஊது கொம்புடையவன் ; குறும் -
 சிறிய.

210. தகரன் - ஆட்டுக்கடாவுடையவன் ; புகர் -
 குற்றம்.

211. தொடி - கடகம்.

212. நரம்பு - வீணை ; ஆர்த்து - ஒலித்தாற் போன்ற ;
 இன்குரல் தொகுதி - இனிய சத்தமுடைய மகளிர்
 உட்டத்தோடு.

213. குறும்பொறி - சிறிய அரைக்கச்சை ; சாயல் -
 அழகு.

214. மருங்கில் - இடுப்பில் ; நேர்பு - பொருந்திய ;
 துகிலினன் - ஆடையுடையவன்.

215. முழவு - மத்தளம் ; உறழ் - போலும் ; இயல-
 அசைய ; ஏந்தி - தாங்கி.

சு. பழமுதிர்சோலை

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறிஅறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ
ஊர்ஊர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும் 220
ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் தைஇய வெறிஅயர் களனும்
காடும் காவும் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்
சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பூம் கடம்பும் 225

216. பிணைகள் - பெண்களை; தழீஇ - தழுவி; தலைத்
தந்து - பாதுகாத் தருள்செய்து.

217. ஆடலும் - ஆடுதலும்; நின்ற தன் - நிலையான
தன்னுடைய.

218. மறி - ஆடு.

219. வாரணம் - கோழி; வயிற்பட - உரிய இடத்திற்
பொருந்தும்படி.

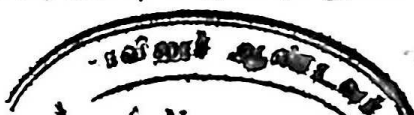
220. சீர் - சிறப்பு; விழவு - திருவிழா.

(221 - 230) 221. மேவரும் - உவக்கும்; நிலை -
இடம்.

222. வேலன் - வேல்கொண் டாடும் பூசாரி; தை
இய - பொருந்திய; வெறி - வெறியாடல்; அயர் - செய்
கின்ற; களன் - இடம்.

223. காடு - பெருமரமில்லாத நிலப்பரப்பு; காவு -
சோலை; கவின் - அழகு; துருத்தி - ஆற்று நடுவிலேயுள்ள
தீவு.

224. குளன் - குளம்; வைப்பு - அமைந்த இடம்.

மன்றமும் பொதியிலும் கந்துஉடை நிலையினும்
மாண்தலைக் கொடியொடும் மண்ணி அமைவர
நெய்யோடு ஐயவி அப்பி ஐதுஉரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
முரண்கொள் உருவின் இரண்டுஉடன் உடஇச்
செந்தூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி 231
மதவலி நிலைய மாத்தான் கொழுவிடைக்
குருதியொடு ஷிரைய தூவெள் அரிசி
சில்பவிச் செந்து பல்பிரப்பு இரீஇச்

225. சதுக்கம் - நாற்சந்தி; சந்தி - முச்சந்தி
முதலியன.

226. மன்றம் - ஊர் நடுவிலுள்ள மாத்தினடி; பொதி
யில் - அம்பலம்; கந்து - கட்டுத் தறி; அல்லது ஆவுரிஞ்சுதறி.

227. மாண் தலைக் கொடி - மாட்சிமைப்பட்ட தலை
யையுடைய கோழிக் கொடி; மண்ணி - அலங்கரித்து.

228. ஐயவி - வெண்கடுகு; ஐது - மந்திரம்.

229. குடந்தம் - நெஞ்சில் பெருவிரலைச் சுட்டி மற்ற
விரலை மடக்கிவைக்கு முத்திரை; கொழு - அழகிய.

230. முரண்கொள் உருவின் - வேறுபாடான நிற
முடைய; உடன் - ஒரே காலத்தில்.

(231-240) 231. செந்தூல் - சிவப்பு தூல்; யாத்து -
கையிற் கட்டி, காப்புக் கட்டி.

232. மத வலி - மிகுந்த பலம்; மாத்தான் - பெரிய
கால்; கொழு விடை - கொழுத்த கடா.

233. குருதி - இரத்தம்; தூ - சுத்தமான.

234. பிரப்பு - குறுணியனவு கலன்களில் பரப்பி
வைக்கும் அரிசி முதலியன; இரீஇ - வைத்து.

சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப் 235
பெரும்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலே
துணைஅற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பின் நல்நகர் வாழ்த்தி
நறம்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
இமிழிசை அருவியொடு இன்னியம் கறங்க 240
உருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள்
முருகுஇயம் நிறுத்து முரணினர் உட்க
முருகுஆற்றுப் படுத்த உருகெழு வியன்நகர்
ஆடுகளம் சிலம்பப் பாடிப் பலஉன் 245

235. விரை-வாசனைப் பொருள், அதாவது சந்தனம்.

236. கணவீரம் - செவ்வலரி.

237. துணைஅற - ஒப்பான அளவில்; தூங்க - அசையும்படி; நாற்றி - தொங்கவிட்டு.

238. நளி - குளிரந்த; சிலம்பு - மலைப் பகுதிகள்; நகர் - ஊர்கள்.

239. குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப் பண்.

240. இமிழ் - முழங்கும்; கறங்க - ஒலிக்க.

(241-250) 241. உருவம் - நிறம்; தூஉய் - தூவி; வெருவர - அஞ்சத் தக்கதாக.

242. குருதிச் செந்தினை - இரத்தங் கலந்த சிவப்புத் தினை; பரப்பி - விரித்து.

243. முருகு இடம் - முருகனுக்குரிய வாத்தியங்கள்; நிறுத்து - வாசிப்பித்து; முரணினர் - நாஸ்திகள்; உட்க - அஞ்ச.

கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி இயக்கி
 ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
 வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட
 ஆண்டுஆண்டு உறைதலும் அறிந்த ஆறே
 யாண்டு யாண்டு ஆயினும் ஆகக் காண்தக 250
 முந்துநீ கண்டுழி முகன் அமர்ந்து ஏத்திக்
 கைதொழுஉப் பரவிக் கால்உற வணங்கி
 நெடும்பெரும் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை

244. முருகு - முருகப்பிரான்; ஆற்றுப்படுத்த -
 தோன்றும் வழி செய்த; உரு - அச்சம்; கெழு - பொருந்திய;
 வியன் - பெரிய; நகர் - இடம்.

245. சிலம்பு - அலிர்.

246. கோடு - கொப்பு; கொடு மணி - வளைந்த மணி
 களை; இயக்கி-அசைத்து.

247. ஓடா - கெடாத; பூட்கை - வலிமை; பிணி
 முகம் - யானையை.

248. வேண்டியாங்கு - வேண்டியவாறே; எய்தினர் -
 அடைந்து.

249. ஆண்டு ஆண்டு - அவ்வவ்விடங்களில்.

250. யாண்டு யாண்டாயினும் - எந்தெந்த இடங்களி
 லாயினும்; காண்தக - பார்க்கத்தக்க முறையில்.

(251-260) 251. முந்து - முற்பட; கண்டுழி - கண்ட
 போது; முகன் அமர்ந்து - விரும்பிய முகத்துடன், முக
 மலர்ச்சியுடன்.

252. கால்உற - திருவடியிற் பொருந்தும்படி.

253. சிமையத்து - இமயமலையகத்து; பைஞ்சுனை -
 பசுமையான பொய்கை.

ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப
அறுவர் பயந்த ஆறுஅமர் செல்வ 255
ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகள் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
இழைஅணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி
வானோர் வணங்குவில் தானைத் தலைவ 260
மலை மார்ப நூலறி புலவ
செருவில் ஒருவ பொருவிறல் மள்ள
அந்தணர் வெறுக்கை அறிந்தோர் சொல்மலை
மங்கையர் கணவ மைந்தர் ஏறே
வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெரும் செல்வ 265

254. ஐவருள் - ஐம்பூதங்களுள்; ஒருவன் - தீக்கட
வுள்; அங்கை - உள்ளங்கையில்; ஏற்ப - ஏற்று வாங்க.
255. அறுவர் - கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவர்;
பயந்த - பிறப்பித்த; ஆறு - ஆறு திருமுகங்கள்.
256. ஆல் - ஆலமரம்; மால்வரை - பெரிய மூங்கில்
களையுடைய.
257. மலைமகள் - உமையம்மை; மாற்றோர் - பகைவர்.
258. கொற்றவை - தூர்க்கை.
259. இழை - நகை; பழையோள் - காளி.
260. வணங்கு - வளைந்த.
(261-270) 262. செருவில் - போரில்; ஒருவ - ஒப்
பற்றவனே! விறல் - வீரம்; மள்ள - இளைஞ!
263. வெறுக்கை - செல்வம்; சொல்மலை - புகழ்ச்சிச்
சொல்லாலாகிய குன்றம் போன்றவனே!

குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
 விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
 பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே
 அரும்பெறல் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
 நசைபுநர்க்கு ஆர்த்தும் இசைபேர் ஆள 270
 அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் பொலம்பூண் சேளய்
 மண்டு அமர் கடந்தநின் வென்று ஆடு அகலத்துப்

264. மைந்தர் - வீரர்; ஏறே - சிங்கம் போன்ற
 தலைவனே!

265. சால்பெரும் - மிகப் பெரிய.

266. குன்றம் - கிரொளஞ்சு கிரி; கொன்ற - தகர்த்த;
 கொற்றம் - வெற்றி.

267. நெடுவரை - பெரிய மலைகளையுடைய; குறிஞ்சி -
 குறிஞ்சி நிலத்திற்கு; கிழவ - உரிய தலைவனே!

268. நன்மொழி - நற்புகழுடைய; புலவர் ஏறே -
 அறிஞர் தலைவனே!

269. அரும்பெறல் - பெறுதற்கரிய; மரபின் - முறை
 யுடைய அல்லது தன்மையுடைய; பெரும் பெயர் - பெரும்
 பொருள் - வீடு.

270. நசைபுநர்க்கு - விரும்பினவர்களுக்கு; ஆர்த்தும் -
 துகர்விக்கும்; இசை - புகழ்; பேர் - பெரிய; ஆள - உடை
 யவனே!

(271-280) 271. அலந்தோர்க்கு - துன்பப் பட்டவர்
 களுக்கு; அளிக்கும் - அருள் செய்யும்; பூண் - ஆபரணம்.

272. மண்டு - நெருங்கிய; அமர் - போர்; கடந்த -
 வென்ற; அகலத்து - மார்பினாலே.

பரிசிலர்த் தாங்கும் உருகெழு நெடுவேள்
பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள்
சூர்மருங்கு அறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி 275
போர்மிகு பொருந குரிசில் எனப்பல
யான்அறி அளவையின் ஏத்தி ஆனாது
நின்அளந்து அறிதல் மன்உயிர்க்கு அருமையின்
நின்அடி உள்ளி வந்தனென் நின்னொடு
புரையுநர் இல்லாப் புலமை யோய்எனக் 280
குறித்தது மொழியா அளவையில் குறித்து
[உடன்
வேறுபல் உருவிற் குறும்பல் கூளிபர்

273. பரிசிலர் - இரப்பவர்கள் ; உரு - நிரம்.

274. பெயர் - நாமம், புகழ்; இயவுள் - இயக்குங் கடவுள்.

275. சூர் - சூரன்; மருங்கு - குடும்பம்; மதவலி - மிகுந்த திறமையுடையவரே!

276. பொருந - ஒப்பற்றவரே! குரிசில் - பெருமையுடையவரே!

277. அறி - அறிவித்த, அளவையின் - அளவின்வைத்து; ஆனாது - நீங்காது.

280. புரையுநர் - சம்மானவர்; புலமையோய் - அறிவாளரே!

(281-290) 281. குறித்தது - பெறக்கருதியது; மொழியா - சொல்லாத, அளவையில் - தருணத்தில், கூருமுன்; அல்லது மொழியா - மொழிந்து, அளவையின்; முடிந்த போது, உண்ணைப்பற்றி; உடன் - உடனே.

சாறுஅயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
 அளியன் தானே முதுவாய் இரவலன்
 வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்துஎன 285
 இனியவும் நல்லவும் நனிபல ஏத்தித்
 தெய்வம் சான்ற திறல்விளங்கு உருவின்
 வான்தோய் நிவப்பின் தான்வந்து எய்தி
 அணங்குசால் உயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
 மணக்கமழ் தெய்வத்து இளநலம் காட்டி 290
 அஞ்சல் ஒம்புமதி அறிவல்லின் வரவுஎன

282. உரு - வடிவம்; குறும் - சிறிய; கூளியர் - பூதங்கள்.

283. சாறு - திருவிழா; அயர் - நிகழ்த்தும்; வீறு - சிறப்பு.

284. அளியன் - இரங்கத்தக்கான்; முது - அறிவு முதிர்ந்த; வாய் - வாய்மையுடைய.

285. நயந்து - விரும்பி.

286. நனி - மிக.

287. தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை; சான்ற - நிறைந்த; திறல் - வீரம்; உருவின் - வடிவத்தோடு.

288. நிவப்பின் - உயர்வோடு, தோற்றத்தோடு.

289. அணங்கு - அச்சம், வருத்தம்; உயர்நிலை - பெரு வடிவம்; தழீஇ - அடக்கிக்கொண்டு; பண்டை - பழமையான.

290. தெய்வத்து - தெய்வத் தன்மையை உடைய; நலம் - அழகு.

(291-300) 291. ஒம்புமதி - நீக்கு; அறிவல் - அறிவேன்.

அன்புஉடை நன்மொழி அனேஇ விளிவு இன்று
 இருள்நிற முந்நீர் வனேஇய உலகத்து
 ஒருநீ ஆகித் தோன்ற விழுமிய
 பெறல்அரும் பரிசில் நல்குமதி பலவுடன் 295
 வேறுபல் துகிலின் துடங்கி அகில்சுமந்து
 ஆரம் முழுமுதல் உருட்டி வேரல்
 பூஉடை அலங்குசினே புலம்பவேர் கீண்டு
 விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியில் தொடுத்த
 தண்கமழ் அலர்இரால் சிதைப நன்பல 300
 ஆசினி முதுசுளை கலாவ மீமிசை
 நாக நறுமலர் உதிர ஊகமொடு

292. அனேஇ - பொருந்தவுரைத்து; விளிவு - சாவு.

293. முந்நீர் - கடல்; வனேஇய - சூழ்ந்த.

294. ஒரு - ஒப்பற்ற; விழுமிய - உயர்ந்த.

295. பரிசில் - வெகுமதி, நன்கொடை; நல்குமதி -

கொடுத்தருள்வர்; பலவுடன் - பல நன்மைகளுடன், பல
 பொருளோடு, மதிபலவுடன் - பலவகை அறிவுகளோடு.

296. துகிலின் - கொடிபோல; துடங்கி - அசைந்து.

297. ஆரம் - சந்தன மரம்; முழுமுதல் - அடிவேர்;
 வேரல் - மூங்கில்.

298. அலங்கு - அசைகின்ற; சினே - கிளை; புலம்ப -
 ஒலிப்ப; கீண்டு - பிளந்து.

299. பரிதியில் - சூரியன்போல.

300. அலர் - விரிகின்ற; இரால் - தேன் கூடுகள்.

(301-310) 301. முது - முதிர்ந்த; கலாவ - கலந்து
 சேர; மீமிசை - மிக உயர்ந்த இடத்தினின்று.

302. நாகம் - சுரபுன்னை; ஊகம் - கருங்குரங்கு.

மாமுக முசுக்கலை பணிப்பப் பூததல்
 இரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
 முத்துஉடை வான்கோடு தழீஇத் தத்தூற்று 305
 நன்பொன் மணிநிறம் கிளரப் பொன்கொழியா
 வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை
 இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கி
 கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
 மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக் 310
 கோழி வயப்பெடை இரியக் கேழலொடு

303. மா - கரிய; முசுக்கலை - ஆண்டிராங்கு; பணிப்ப-
 நடுங்க; பூ - புள்ளி, அல்லது அழகிய; துதல் - நெற்றி.

304. இரும் - பெரிய; பிடி - பெண் யானை;
 குளிர்ப்ப - குளிர்ந்து நடுங்க.

305. உடை - உடைய; வான் - பெரிய; கோடு -
 கொம்புகள்; தழீஇ - வாரி மெடுத்து; தத்தூற்று - குதித்
 துக்கொண்டு.

306. நன் - சுத்தமான; கிளர - விளங்க; கொழியா -
 கொழித்து, தென்னியொதுக்கி.

307. முழுமுதல் - அடித்தூற்று; துமிய - சாய;
 தாழை - தென்ன மாம்.

308. வீழு - பெரிய.

309. கறி - மிளகு; துணர் - கொத்துக்கள்; பொறி-
 புள்ளி, பீலி.

310. பலவுடன் - ஒருங்கு பல; வெரீஇ - வெருவி.

(311-317). 311. கோழி - ஆண் கோழியொடு;
 வயம் - வலிமை; பெடை - பெண் கோழி; இரிய - ஓட;
 கேழல் - பன்றி.

இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சாய் அன்ன
குருமயிர் யாக்கைக் குடாஅடி உளியம்
பெருங்கல் விடர் அனை செறியக் கருங்கோட்டு
ஆமா நல்வறு சிலைப்பச் சேண்ணின்று 315
இழுமென இழிதரும் அருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகழ வோனே.

312. வெளிற்றின் - சிறுயின், செரும்பின்; புன்சாய் -
சிறு குச்சிகள்.

313. குரு மயிர் - கரு நிறமுடைய உடல் உரோமம்;
குடா அடி - வளைந்த பாதம்; உளியம் - கரடி.

314. விடர் - பிளவு; அனை - பொந்து, குகை;
செறிய - அடைய; கோட்டு - கொம்புடைய.

315. ஆமா - காட்டுப் பசு; வறு - கிடா, ஆண்;
சிலைப்ப - கதற; சேண் - மலையுச்சி.

316. இழுமென - இழும் என்ற ஒசையோடு;
இழிதரும் - இறங்கும், விழும்.

317. பழம் உதிர் - கனி உதிர்கின்ற, பழம் முதிர் -
கனி முதிரும், மிகும்.

உ

திருமுருகாற்றுப்படை வசனம்

முருகப் பேருமான்

உயிர்களெல்லாம் மகிழும்படி, மேருமலையை வலஞ் செய்தல் (பிரதக்ஷிணஞ் செய்தல்) நிமித்தமாக எழுந்து பல நாட்டினராலும் புகழப்படும் கதிரவன் (சூரியன்) உடலிடத்தே காணப்பட்டாற்போல, ஐம்பொறிகளும் செயலற்று நிற்க, கண்முடி மனத்தாற் பார்க்கப்படுவதாய் அல்லது ஐம்பொறிகளும் செயலற்றுக் கிடக்கும் வண்ணம் உள்ளத்தைக் கவரும்படி ஒளிர்வதாய், நெடுந்தூரம் விளங்குவதாய், மயிலின்மீது தோன்றும் சிவந்த ஒளி யுடைய திருமேனியை முருகப்பேருமான் உடையவர். பசங்கடல்போல மயிலும், சிவப்பு நிறமுள்ள சூரியன் போலப் பேருமானும் விளங்குவரென்பது கருத்து.

அவர் தம்பால் சேரும் அன்பர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு அவர்களிடத்துள்ள அறியாமையைத் தகர்க்கின்ற வலிமைபொருத்திய திருவடிகளை யுடையவர். அவர் பகைவர்களை அழித்த இடிபோன்ற பெரிய கைகையுடையவர். அவர் குற்றமில்லாத கற்பினை யுடையவளாய் ஒளி மிகுந்த நெற்றியையுடைய தெய்வ யானை யம்மைபின் கணவர்.

கடலிடத்தே முகந்துகொண்ட நீர் நிறையப் பெற்றுக் கருக்கொண்ட பெரிய மேகங்கள், (கதிரவனுடைய) ஒளி (இருளைப்) பிளந்து தள்ளும் ஆகாயத்திலே நெருங்கிய மழைத்துளிகளைச் சிதறி முதல் மழை பெய்துவிட்ட குளிர்ச்சியும் வாசனையும் உடைய காட்டில் இருளடரும்படி தழைத்த பெரிய சுற்றளவுள்ள செங்கடம்பு மரத்தில் உண்டாகிய தேர்வட்டுப்போன்ற பூக்கள் தொடுக்கப்பட்ட குளிர்த மாலை (யைத்தரித்து அஃது) அசைகின்ற மார்பினை யுடையவர் அவர்.

பெரிய மூங்கில்கள் வளர்ந்துள்ளனவாய் விண்ணுலகம் வரை உயர்ந்தாற் போன்ற மலையிலே, சிறு சதங்கை அணிந்த ஒளியுடைய சிவந்த சிறிய பாதங்களையும், திரட்சியுடைய கால்களையும், வளைந்த இடையினையும், மூங்கில் போன்ற தோளினையும், இந்திர கோபப் பூச்சியில் அதன் நிறம் இயற்கையா யமைந்திருத்தல் போல, சாயத்தில் தோயாமல், இயற்கையாகப் பலநிறம் அமைந்த அழகிய புடவையையும், பல மணிகள் வரிசையாக ஏழு வடம் கோக்கப்பெற்ற சில வடங்களையுடைய மேகலையென்னும் மணியைத் தரித்த அரை முன்பக்கத்தையும், ஒருவராற் செயற்கையாக அலங்கரிக்கப்படாது, இயற்கையாக அமைந்த மிகுந்த அழகினையுடைய நாவலம் பொன் (சாம்புநதம்) னினாற் செய்த ஒளி வீசும் நகையினையும், நெடுந்தூரங் கடந்து அப்பாலுஞ் செல்லக்கூடிய குற்றமற்ற ஒளி நிறத்தையும் உடையவர்களாய்ப் பார்த்தவருக்கு அச்சத்தை உண்டாக்கும் தெய்வப் பெண்கள் பலர் சேர்ந்து ஆடுவார்கள். அவர்கள்

தோழிகள் சிக்கலெடுத்து வகிர்ந்த ஒத்த நீள்முடைய
மேன்மையான அவர்கள் தலையிரிலே சிவந்த காம்பினை
யுடைய வெட்சி மலரின் (தெற்றிப்பூவின்) சிறிய
இதழ்களை விடுபூவாகத் தூவி, அவற்றினிடையே சுமை
யான தண்டையுடைய குவளையின் சுத்தமான இதழ்
களைக் கிள்ளியிட்டு, திருவுத்தி, (சீதேவி) வலம்புரி முத
லிய தலைக்கோலங்களை அவற்றிற்குரிய இடங்களிலே
தலையிலே அமைத்து, சுருமீன் வாய் திறந்தாற்போ
அள்ள தலையணியைப் போட்டிட்ட அவர்களுடைய
மணம் சுமழும் நெற்றியிலே படியும்படியாக அமைத்து
அலங்காரஞ் செய்து, முற்ற முடித்த குற்றமற்ற அவர்
கள் கொண்டையிலே பெரிய குளிர்த சண்பகப்
பூவைச் செருகி, வெளிப்பக்கத்திலே கரிய இதழையும்
உப்பக்கத்திலே அழகிய (வெளிய) இதழையும் உடைய
ஒளியுள்ள மருதம் பூக்களின் கொத்தை அச்சண்பகப்
பூவின் மேலிட்டு,

தண்ணீருள்ளே நின்று மேலே போந்து அழகிய
கிளைகளையுடையதாய் விளங்குஞ் சிவந்த அரும்புகள்
இணைத்துக் கட்டிய மாலையைக் கொண்டையிலே சுற்றி,
வளப்பமான இரு காதிலும் பொருந்துந் தகுதியாக
இட்ட அசோக மலரோடு கூடிய ஒளியுள்ள தளிரானது
தட்பமான வேலைப்பாடுடைய நகைகளணிந்த மார்பின்
மீது அசைய, கனத்த வைரமுடைய வாசனைமிக்க சந்
தனக்கட்டையை அரைத்து உண்டாக்கிய அழகிய நிறம்
பொருந்திய சந்தனக் குழம்பை மணங்கமழ மருதம்
பூங்கொத்தை அப்பிஞாற்போலக் கோங்கினது அரும்பு

போலக் குவிந்த இளமையும் நன்மையுமுடைய நகில்கள் மீது இட்டு, வேங்கைப்பூ விரியுங்கால் அதன்கணுள்ள தாதுப் பொடியை எடுத்துச் சந்தனத்தின் மேலிட்டு அலங்காரஞ் செய்வார்.

அவ்வலங்காரத்தோடு மேற்கூறிய தெய்வப் பெண்கள் ஒருவர்மே லொருவர் விளாமரத்தின் சிறிய தளிரைக் கிள்ளி எறிந்து விளையாடிக் கொண்டு,

பகையை வென்றழிக்கும் வீரம் மிக்க கோழி மேம்பட்டு விளங்குங் கொடியானது நீழி வாழ்கவென்று வாழ்த்திச் சிறப்பு விளங்குகின்ற மலையிடங்கள் எதிரோலி செய்யும்படியாகப் பாடிக் கூத்தியற்றுகின்ற சோலையை உடையதாய், குரங்குகளும் ஏறியறியாத உயர்ந்த மரச் செறிவுடைய பக்க மலைகளையுடையதாயுள்ள பெருமலையில் வண்டு மொய்க்காத அனல்போன்ற செந்நிறமுடைய பெரிய குளிர்ந்த கார்தட் பூவினம் செய்த தலைமாலையணிந்த திருமுடியுடையவர் முருகப் பெருமான்.

பாறைகள் நிறைந்த பனிக்கடலானது கலங்கும் படியாக அதனுட்புகுந்து, காய்ந்த தலைமயிரும், வரிசையொவ்வாத பல்லும், பெரிய வாயும், சுழலுகின்ற கண்கூடும், பச்சென்ற கண்ணும், பயப்படத்தக்க பார்வையும், வெளியே பிதுங்கின கண்ணுடைய ஆந்தையும் வன்மையான பாம்பும் பெரிய தனங்களை வருத்தும் படியாகத் தொங்குதற்கேதுவான காதும், கடினமான வயிறும், அஞ்சத்தக்க நடையும் உடைய பயங்கரமான பெண் பேய்கள், இரத்தத்தை அனைந்த கூரிய நகத்தை

யுடைய கோடிய விரலினாலே கண்களைத் தோண்டி உண்டு, (அப்படித் தோண்டப்பட்ட) புலால் நூற்ற மிகுந்த கரியதலையை ஒளிவளையணிந்த பெரிய கையிலே எடுத்து, பிறர் அஞ்சும்படியாக வெற்றியடைந்து பகை வரைக் கொல்லுதற்குரிய வீரமிக்க போர்க்களத்தைப் பாடி, தோளையசைத்து, கொழுப்பைத் தின்னும் வாயுடையனவாய் இருகையை முடக்கி யடித்தாடுந் துணங்கைக் கூத்தாட, சூரன், பதுமன், என்ற இரண்டு பேர்களின் உடம்பாய்க் குதிரைமுகமும் மக்க ளுடைய முடைய ஒரு பெரிய தேகம் அஞ்சும்படி விண்டு வேறு வேறாகும்படி நெருங்கி அல்லது ஆறுகிய திரு முகத்திற்கேற்ற திருக்கைகளில் அபுதங்கனோடு நெருங்கிச் சென்று சூரனாகிய தலைவனைக்கொன்ற ஒளிக்கின்ற இலைபோன்ற நெடிய வேலாயுதத்தினாலே, அசுரர்களுடைய நீண்ட வெற்றி அடங்கியழியும்படி, கிழ்நோக்கிய பூங்கொத்துடன் தலைமீழாய் நின்ற மாமரத்தை வெட்டித் தொலைத்து, குற்றமில்லாத வெற்றியினால் அளவில்லாத நற்புகழையும் சிவந்த வேலாயுதத்தையுடைய என்று மினையராயிருக்குங் கடவுளின் செம்மையான திருவடிகளை நினைந்து வழிபடும் மேன்மையான கருத்துடனும் நன்மைகளைச் செய்யுங் கோட்பாடுடனும் உயர் ஞானத்தைப் பெற்று வாழும் அல்லது ஐம்புல அறிவை யொழித்துவாழும் நன் னெறிபை நீ வீரும்பினானால்,

நீ (நிலையில்லாத) உலகப்பொருள் பலவற்றையும் வேறுக்கின்ற நல்ல உள்ளத்திலெழுந்த அன்பால்

அப்பெருமானை அடையப் பெறின், நீ எண்ணிய செய்தி இப்பொழுதே வேறு பல நன்மைகளுடன் கைவரப் பெறுவாய்; அவர்,

க. திருப்பரங்குன்றம்

போருக்குப் பகைவர்களை அழைத்தற் பொருட் டிக் கட்டிய வானளாவிய பெரிய கொடிக்கருகே நூலி னாலே விரிந்து புனையப்பட்ட பந்திடுநாடு பாவை தொங்கிக் கொண்டிருப்பவும், (பகைவர்க்குப் பெண்மை ஏற்றும் அந்தப்பாவையை அறுத்தும்) போர் புரிவா ரில்லையாகச் செய்தமையால் போரற்றுப்போன வாச லும், திருமகள் வருத்தமின்றி வீற்றிருக்கும் குற்ற மற்ற கடைத்தெருவும், மாடங்கள் நிறைந்த மற்றத் தெருக்களும் உள்ள மதுரைக்கு மேற்குத் திசையில், அழகிய சிறகுகளைபுடைய வண்டினது அழகான கூட்டங்கள், மிகுந்த சேலுடைய அகலமான வயல் களிலே முறுக்கு அவிழ்ந்து தாதும் அல்லிபுந் தோன்ற மலர்ந்த வாயும் முள்ளுடைய காம்புமுள்ள தாமரைப் பூவிலே இராத்திரியில் நூங்கி விடியற்காலத்திலேதேன் பரிமளிக்கின்ற நெய்தற்பூவை ஊதி, சூரியன் உதிக்கும் போது கண்கள்போல மலர்ந்த அழகிய சுனைப்பூக்களிலே ஆரவாரிக்கும் திருப்பரங்குன்றத்தில் திருவுள மகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர். அதுவல்லாமல்;

உ. திருச்சீரலைவாய் அல்லது திருச்சேந்தூர்

கூர்மையாகிய நுனி முனையைபுடைய தோட்டி பொருந்துவதா லுண்டான 'வடுவானது அமுந்தப்

பெற்ற புள்ளியுடைய மத்தகத்திலே, (மரப்பூ வல்லாமையால்) வாடாத (பொன்னரி) மாலையானது நெற்றிப்பட்டத்துடன் கிடந்து அசையவும், (நீண்ட கயிற்றிற் கட்டிய) மணிகள் மாறிமாறி யொலிக்கும் இருபக்கத்தையும், கடிய நடையையும், யமனைப்போலத் தடுத்தற் கரிய வலிமையையும் உடையதாய்ச் செல்லும்போது காற்றுக்கிளம்பினாற் போன்ற வேகத்தை யுடையதாயுள்ள யானையின்மேல் ஏறி, தாமம், மகுடம், பதுமம், கிம்புரி, கோடகம் என்னும் ஐவகை உறுப்புக்களும் வேலைப்பாடு முற்றுப் பெற்ற திருமுடிமீது விளங்கும் பலவகை யொளி வீசும் அழகிய இரத்தினங்கள் மின்னல்போலும் பிரகாசத்துடன் தலையின்மீது பொலிவு பெறவும்,

ஒளிதங்கி அசைவதற்குரிய வேலைப்பாடமைந்த பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட மகர குண்டலங்கள், நெடுந்தூரஞ் சென்று பரவும் இயல்பினதாகிய ஒளி மிக்க சந்திரனைச் சூழ்ந்து நீங்காத நட்சத்திரங்கள் விளங்குவதுபோல ஒளி வீசவும், அழிவற்ற உயர் கொள்கைகளை யுடையவர்களாய்த் தங்கள் தவச்செயல்களை (முட்டுப்பாடில்லாமல்) முடிக்கவல்ல பெரியோர்கள் உள்ளத்திற் பொருந்தித் தோன்றும் ஒளி நிறத் திருமுகங்களுள், ஒரு திருமுகம் மிகுந்த இருள் சூழ்ந்த உலகம் குற்றமில்லாமல் விளங்கும் பொருட்டுப் பல கதிர்களை வீசித்திருப்பது.

மற்றொரு திருமுகம், அன்பர்கள் வழிபட, அவர்களுக் கிணக்கமாய் அவர்களுக்கு இனியதாய் விளங்கி

அவர்கள் பா லுண்டாகிய விருப்பத்தால் மகிழ்ந்து அவர்கள் வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்திருப்பது.

இன்னொரு திருமுகம் மந்திர விதி கூறும் நூலின் முறைமை தவறாதபடி அந்தணர் செய்யும் யாகங்களுக்குத் தீங்கு வராதபடி பார்த்திருப்பது.

பிறிதொரு திருமுகம், நூல்களுக்கு அகப்படாத பொருள்களை அறிஞர் மனதில் துன்பமுண்டாகாதபடி ஆராய்ந்தறிவித்துச் சந்திரனைப் போல எல்லாத் திசைகளையும் விளக்கி நிற்பது.

வேறொரு திருமுகம், திருவுள்ளத்திலே நிகழும் பொதுக் கருணையை அடக்கிச் சினங்கொண்ட மனதோடு பகைவர்களை அழித்து யுத்தகளயாகஞ் செய்து நிற்பது.

மீதியிருக்கும் ஒரு திருமுகம், குறக்குல மடந்தையாகிய கொடிபோலும் இடையினை யுடைய இளஞ் செல்வியாகிய வள்ளி நாயகியுடன் மகிழ்ச்சி பொருந்தி நிற்பது.

அவ் அறு முகங்களும் அவ்வாறு முறையாகத் தந்தந் தொழில்களைப் பயின்று நடத்துவதால், அம் முகங்களுக்கு ஏற்ப,

பதக்கம் தொங்கும் அழகிய பெரிய மார்பிலேயுள்ள உத்தம இலக்கணங் காட்டுஞ் சிவந்த முன்றுவரிகள் நீண்டு பொருந்தும்படியான தோள்களோடு கூடியனவாய், போர் செய்யாக்காலத்தே வலிமையினாலே பெரும் புகழ் நிறையப்பெற்றதாய், போர் செய்யும்போது ஒளி

யுடைய ஆயுதங்களை வீசிப் பகைவரது மார்பைப் பிளந்து அவற்றை மீட்டுந் தம்மிடத்தே வாங்கிக்கொள்வதாயுள்ள அவருடைய நிமிர்ந்த கைகளுள், ஒரு கையானது, ஆகாயத்திற் செல்லும் வழக்கமுடைய முனிவர்களைப் பாதுகாத்தற்கு எடுக்கப்பட்டிருப்பது. அந்தக் கைக்கு இணையான எதிர்க்கை திருமேனியைச் சார்ந்து வைக்கப்பட்டிருப்பது.

ஒரு கையானது தோட்டியைச் செலுத்த, அதற்கு இணையாகிய கை அழகுமிக்க ஆடையணிந்த துடையின் மேலே அசைவதாயிற்று.

இன்னும் இரண்டு கைகள் அழகிய பெரிய கேடகத்தோடு வேலாயுதத்தை வலமாகச் சுழற்றுவன.

ஒரு கையானது மார்பின்மேற் பொருந்தி விளங்குஞான முத்திரைகாட்ட, அதற்கு இணையான கை மார்பிலே கிடக்கு மாலையைப் பற்றி விளங்குவது.

ஒரு கை, வளையோடு மேலே சுழன்று களவேள்வி முத்திரைகாட்ட, அதற்கு இணையான கை இனிய ஓசை பொருந்திய மணியை ஒலிப்பிப்பது.

ஒருகை, நீல நிறமுடைய வானத்தில் நிறைந்த மழைத் துளியைப் பெய்விப்பது. அதற்கு இணையான கை விண்ணுலகத்திலுள்ள தெய்வப் பெண்களுக்கு மணமாலையைச் சூட்டுவது.

அவ்வாறு அந்தப் பன்னிரு கைகளும் அவ்வவற்றிற்குநேராயுள்ள திருமுகங்களுக்குத் தக்கபடி தொழில் களைச் செய்யவும்,

வானத்தில் பல வாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும், திண்ணமான வைரம் பொருந்திய எக்காள முதலிய கொம்பு வாத்தியங்கள் மிகுதியாயொலிக்கவும், வலிமை பொருந்திய இடியின் முழக்கம் போன்ற ஓசையோடு முரசும் வெள்ளைச் சங்குகளும் முழங்கவும், பல தோகைகளையுடைய மயிலானது வெற்றிக்கொடி மீது இருந்து கூவவும்,

ஆகாயமே வழியாகச் செலவை மேற்கொண்டு, உயர்ந்தோர் புகழும் கீர்த்தி வளரும் மேன்மைச் சிறப்புடைய திருச்செந்தூருக்கு எழுந்தருளுதலும் அவரது நிலைத்த செயலே. அதுவல்லாமல்,

ந. திருவாவினன்குடி

மரவுரியாற்செய்த உடையைத் தரித்தவர்களும், அழகோடு வெள்ளைச் சங்குபோன்ற வெள்ளிய நரைமயிர் முடியும் உடையவர்களும், அழுக்கில்லாமல் விளங்கும் வடிவமுடையவர்களும்,

மான்தோல் போர்த்த, தசையற்ற நெஞ்சில் எலும்புக் கூடுகள் விளக்கமாயசையும் உடம்பினை யுடையவர்களும்,

உணவு அருந்துதற்குரிய நல்ல பகற்பொழுதுகள் பலநாள் உணவில்லாமற் கழிந்துபோகப் பெற்றவர்களும், மாறுபாடும், நெடுங்காலப் பகைமையும் இல்லாத மனமுடையவரும், கல்விமான்கள் சிறிதும் அறியாத பேரறிவுடையவரும், அவர்களுக்கு எல்லையாகிய

தலைமையுடையவர்களும், ஆசையும் கடுங்கோபமும்
ஒழித்த ஞானமுடையவர்களும்;

ஒருவரோடும் வெறுப்புக் கொள்ளாத நல்லறி
வுடைய முனிவர்கள் கடவுள் திருவுள்ளமுவப்ப முன்
செல்லவும்,

புகையிற் ரோய்ந்தாற்போன்ற நுண்ணிய அழுக்
கல்லாத சுத்தமான உடையினையும்,

மோட்டலர்ந்த அழகியமலை சூழ்ந்த மார்பினையும்
உடையவர்களாய்க் கூரிய இசையுணர்ச்சியுடைய
செவியாலே இசைமை யளந்துகட்டிய உறுதி
யான வார்க்கட்டுடைய நல்ல யாழிலே இசை பயின்ற
ஈரமுடைய மனத்தாராகலின் மெல்லிய சொற்களை
யுடைய கந்தருவர்,

நோய் இயற்கையாகத் தாக்கப்பெறுது அமைந்த
உடம்பினையுடையவரும், மாமரத்தில் அழகாக விளங்
குந் தனிரைப் போலும் நிறத்தையுடைய திருமேனி
யுடையவர்களும், பிரகாசிக்கும்போ தெல்லாம் பொன்
தேய்வுபோலும் தேமலையுடையவர்களும், கண்ணுக்கு
இனிய ஒளியை உடைய பதினெட்டு மணிவட
மணியப்பெற்று ஒழுங்காக உயர்ந்துந் தாழ்ந்துமுள்ள
அரை முன்பக்க முடையவர்களுமாகிய குற்றமற்ற
கந்தருவப் பெண்களோடு மாசில்லாமல் விளங்கி இனிய
நரப்பிசைக் கருவிகளை வாசிக்கவும்,

நஞ்சோடு கூடிய துளையுடைய வெள்ளைப் பற்களை
யும், தீப்போல முச்சு விடுவதாற் பயப்படத் தக்க

மிசுந்த வலிமையையுமுடைய பாம்பு சாகும்படி அடிக்கும் பலவரைகளையுடைய வளைந்த சிறகுடைய கருடன் எழுதப்பெற்ற அழகு செய்யும் நீண்ட கொடியுடைய திருமாலும், வெற்றிக்கு அறிகுறியாக எடுத்த வெள்ளைக்கானைக் கொடியுடைய உமையம்மையார் ஒரு பாகத்திலே தங்கி விளங்கும், யாவரும் புகழும் திண்ணிய தோளும் மூடாத முக்கண்ணுமுடைய, திரிபுரத் தசரர்களின் மூன்று கோட்டையை அழித்த வலிமை மிக்க அரனும், ஆயிரக் கண்களையும், நூறு வேறு யாகங்கள் செய்து முடித்தமையாற் பகைவரைக் கொன்று பெறு வெற்றியையும் உடையவனாய், நாலு கொம்புகளும் அழகிய நடையும், நிலத்திலே தாழும்படி நீண்ட பெரிய துதிக்கையும் உடைய வெள்ளையானையின் பிடரியிலேறி அழகு பெறப் பவனிவரும் இந்திரனும், தாமரையிலுதித்து ஊழிகள்தோறும் படைத்தற்றொழிலைச் செய்து வருத்தமற்ற, கெடுதலில்லாத நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனுமாகிய நார்பெருந் தெய்வங்களுள், நல்ல தேவ நகரங்களில் வீற்றிருந்து உலகத்தைக் காக்கும் ஒரு தொழிலையுடைய திக்குப்பாலகர்கள் பலரும் புகழும் மும்மூர்த்திகளும் தாங்கள் தலைவராதற் பொருட்டுப் பாதுகாப்புடைய நிலவுலகற்றோன்றி மேற்கூறிய பிரமனைப் பழைய நிலையிலே நிறுத்துவிக் கக் கருதி அவர்களும் ஆகித்தர், உருத்திரர், வசுக்கள் மருத்துவர் என்னும் நான்கு வேறுவகையினராய்த் தம் முள் மாறுபாடில்லாத முப்பத்து மூவரோடும் உயர்ந்த தேவ கணங்களாகிய பதினெண் கணத்தாரும், நட்சத்

திரம்போன்ற தோற்றமுடையவர்களாகியும், கடலிடத்தே சேர்ந்து கிளம்புங் காற்றுப்போன்ற விரைந்த போக்குடையவர்களாகியும், காற்றினோடு கூடி எழுந்த தீப்போல வலிமையுடையவர்களாகியும், நெருப்பு உண்டாகும்படி இடி இடித்தாற் போன்ற குரலினையுடையவர்களாகியும் அழகாகத் தங்கள் சிறந்த குறைகளை நிறைவேற்றவேண்டித் தம்மைக் குறையிரத்தற் பொருட்டு ஆகாய மார்க்கமாய் விரைவில்வந்து தம்மைக் காணும்படி கெடுதலில்லாத கற்பினையுடைய தெய்வ யானையம்மைபோடு, திருவாசினன்குடியிலே சிலநாள் அழியில்லாத அருட்கருணையுடன் எழுந்தருளி யிருந்த லு முரியர். அது அல்லாமல்;

சு. திருவேரகம்

அறுவகையாக வகுக்கப்பட்ட கடமைகளிற் றவ ருது, தாய்தந்தை மரபுகள் மதிக்கப்பெற்ற, பலவேறு பழைய குடிகளிற் பிறந்து நாற்பத்தெட்டியாண்டு இள மையை நல்ல கல்வியறிவொழுக்க முறையிற் போக்கிய தருமதால் போதிக்கும் கொள்கையும், சதாரம், முக் கோணம், வில் என்ற மூன்றுவகைக் குண்டத்தில் வளர்க்கும் காட்டுத் தீ, வீட்டுத் தீ, ஞானத் தீ என்னு மூவகைத் தீ வழிபாடு செய்யும் சிறப்பும், ஒன்பது இழைகொண்ட மூன்று துண்ணிய பூனூலும் உடைய இருபிரப்பாளர், வழிபடுஞ் சந்திகளை யுணர்ந்து, நீரில் முழுநீராவாடையை உடம்பிலே கிடந்து உலரும் படியாக உடுத்து, பெறுதற்கு அரிய மந்திரமாக உபதேசிக்கப்பெற்ற ஆறெழுத்து மந்திரத்தை நாக்கு

புடை பெயருமளவும் பயின்று ஒதி, பின்பு வாசமிசூந்த நல்ல மலர்களைத் தூவி வணங்கித் தலையிலே குவித்த கையை யுடையவர்களாய்த் தம்மைப் புகழ்ந்து துதிக்கும்படி மிக மகிழ்ந்து திருவேரகத்திலே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர். அதுவல்லாமல்;

ரு. குன்றுதோருடல்

முருகப்பெருமான், பச்சிலைக்கொடியினாலே நல்ல வாசனையுடைய சாதிக்காயை இடையிட்டுத் தொடுத்துக், கூடைபோல அழகிய பொதிவினை யுடைய இறை கூடைபோன்ற தக்கோலக்காயைக் கலந்து, காட்டு மல்லிகையொடு வெண்டாளியையும் சேர்த்து மருள் பூசனைக் காரனாகிய வேலன் தொடுத்த கண்ணியை அணிந்தவராய், வாசனையுடைய சந்தனத்தைப் பூசிய நிறம்விளங்கும் மார்பும், கொடிய தொழிலைச் செய்தற் கேதுவான பலமான வில்லின் மூலமாகக் கொலைத் தொழில் புரியும் வேடர்கள், நீண்ட மூங்கிற்குழாயுள் ஊற்றப்பெற்று முற்றின இனிய தேன்றெளியை மலையிடத்துள்ள சிற்றூரிலிருக்கும் சுற்றத்துடனே உண்டுகளித்துக் குறிஞ்சிப்பறைத் தாளத்திற்கேற்ற குரவைக் கூத்தாட, ஆழமாகிய சுனையிலே பூத்து விரலாம் றடவுதலால் வலிய மலர்ந்து, தண்டும் பூவும் வெவ்வேறுவகையாக வாசனை வீசுவதாய், வண்டுபோய் விழுசின்ற மொட்டற மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையணிந்த கூந்தலோடு,

இலைக் கிரீடமுடைய கஞ்சாவையும், வாசனையிலையையுடைய நறுமலர்களையும் சிவப்புத் தண்டுகளை

யுடைய கடப்ப மரத்தின் வெள்ளைப் பூங்கொத்துக்க
ளோடு இடையிட்டு வண்டுகள் தேனுண்ணும்படி
தொடுத்த பெரிய குளிர்ந்த அழகிய தழை
ஆடையை மணிவடங்கள் நிறைந்த அரை முன்
பக்கத்தே உடுத்தி,

சாயலில் மயிலைப் பழித்தாற் போன்ற மெல்
லிய நடையுடைய மாதரோடு கூடிச் சிவந்த மேனிய
ராய், செந்நிறமான ஆடையணிந்து, சிவந்த அடிப்பக்க
முடைய அசோகமரத்தின் தளிரைத் தரித்து அசை
யுங் காதினராய்க் கச்சையணிந்து, வீரக்கழல் தரித்து,
வெட்சிமாலை குடிப் புல்லாங்குழல் ஊதிக்கொண்டு கொம்
பாக முழங்கிய வேறு பல சிறிய வாத்தியங்கள்
ஒலிப்பித்து, ஆட்டுக்கடாவை யூர்ந்தும், மயிலின்
மேலேறியும், குற்றமற்ற கோழிக் கொடி எடுத்தும்,
வளர்ந்த கோலத்தராகியும், கையில் வளையணிந்தும்,
அரையிலே கட்டிய சிறிய அரைப்பட்டையிற் சார்த்
தியதாய் நிலத்தைப் பொருந்தக்கூடிய நல்ல குளிர்ந்த
மெல்லிய ஆடை தரித்தவராய், யாழ் நரம்பு ஒலித்தாற்
போன்ற இனிய குரலுடைய பாடுமகளிர் கூட்டத்
துடன் திரிந்தும், மெல்லிய தோளையுடைய பெண்
மான்போலும் பல பெண்களை மத்தளம்போன்ற
தமது பெரிய கைகளினாலே தழுவினெடுத்தும், மலைகள்
தோறஞ் சென்று விளையாடுதலும் அவர் இயல்பே.

கூ. பழமுதிர்சோலை

சிறிய திணையரிசியைப் பூக்களோடு விரவிப்
பேருண்டியாக வைத்து, ஆடு பளியிட்டுக், கோழிக்

கொடியைப் பக்கத்தில் நிறுத்தி, ஊர்கள்தோறும்
நிகழ்த்தும் சிறப்பான திருவிழாவிலும்,

அன்பர்கள் துதிசெய்ய, அத்துதிக்கு மகிழ்ந்து
தாம் வெளிப்பட விரும்புமிடங்களிலும், வேல் வைத்
துக்கொண்டு திரியும் பூசாரி நடத்தும் வெறியாட்டிடங்
களிலும், காட்டிலும் சோலையிலும், அழகான ஆற்றி
னடுவேயுள்ள திட்டுக்களிலும் ஆற்றங்கரைகளிலும்,
குளக்கரைகளிலும், வேறு பல கோயிலமைத்த இடங்
களிலும், நாற் சந்தியிலும், மற்றச் சந்திகளிலும், புது
மையான பூக்களையுடைய கடப்பமர நிழலிலும், ஊர்க்கு
நடுவுள்ள மர நிழலிலும், அம்பலத்திலும், ஆவுரிஞ்சு
கல் நட் இடங்களிலும், முருகப்பெருமான் எழுந்
தருளி யிருத்தல்கூடும். தவிரவும் மாட்சிமைப்பட்ட
தலையையுடைய கோழிக்கொடி கொண்டு அலங்காரஞ்
செய்து, நெய்யையும் வெண் சிறுகடுகையும் நெற்றியிலே
அப்சிக்கொண்டு, மந்திர முச்சரித்து நான்கு விரலையு
மடக்கிப் பெருவிரலை நெஞ்சின்மீது வைக்கும் அடை
யாளங்காட்டி (ஆவாகன முத்திரை காட்டி), அழகிய
மலர்களைத் தூவி, வெவ்வேறான நிறமுடைய இரண்டு
உடைகளை உடுத்திக்கொண்டு சிவந்த தூவினாலே
கையிலே காப்புக்கட்டி, வெள்ளை நிறமான பொரியைத்
தூவி, மிகுந்த வலிமை நிலைபெற்ற பெரிய காலையுடைய
கொழுத்த கடாவின் இரத்தத்துடன் பிசைந்த சுத்த
மான வெள்ளையரிசியைச் சிறுபலியாக இட்டுப் பல
வகை யுணவுகளையும் படைத்துச், சிறிய பசு மஞ்ச
ளோடு நல்ல வாசனைப் பொருள்களையுந் தெளித்து,

பெரிய குளிர்ந்த செவ்வலரி மாலைபையும் நல்ல குளிர்ந்த
பிற மாலைகளையும் அளவொக்க அறுத்துத் தூக்கி அவை
அழகாக அசைய,

அடர்ந்த மலைப்பக்கங்களிலுள்ள நல்லணர்கள் பசியும்
பிணியும் இல்லாது வாழ்கவென்று வாழ்த்தி, நல்ல
வாசனைத் தூபங்கொடுத்து, குறிஞ்சிப்பண்ணைப் பாடி,
முழங்கும் ஓசையுடைய அருவியோடு பல இனியவாத்தியங்கள்
ஒலிப்ப, பல நிறப் பூக்களைத் தூவி, அச்சம் உண்டாகும்படி
இரத்தங் கலந்த சிவந்த திணையரிசியைப் பரப்பிக் குறப்பெண்
தொண்டகப் பறையை வாசிக்க, தெய்வமில்லைபென்ற மாறுபாட்டுக்
கொள்கையுடையார்கள் அஞ்சும்படி, முருகக்கடவுள் தோன்றும்பொருட்டு
வழிப்படுத்தி, அச்சம் பொருந்திய பெரிய கோயிலின் முன்னே,
வெறியாடுகளும் அதிரும்படி பாடி, கொம்பு வாத்தியங்கள்
பலவற்றையும் ஒருங்கு ஊதி, மிகுந்த ஓசையுடைய மணியை
அடித்து, வலிமை நீங்காத யானையையும் மயிலையும் வாழ்த்தி,
தம்மை விரும்புகிறவர்கள் விரும்பிய வரங்களைப் பெறுமாறு வழிபட,
மேற் குறித்த அவ்வவ் விடங்களிலே தங்கி, அவர்களை யாட்
கொள்ளுதலும் உரியர்.

மேலே அறிவித்த இந்த இடங்களிலாதல், வேறு இடங்களில்
எங்காயினுமாதல், நீ கண்டபோது முன்னதாகவே அழகாக
முகமலர்ச்சி காட்டி அவரை வாழ்த்தி, கைகளைத் தலைமீது
குவித்து வணங்கி, அவருடைய திருவடிகள் உன் தலைமீது
பொருந்தும்படி தொழுது,

“ உயர்ந்த பெரிய இமயமலைச் சாரலிலுள்ள கருங் குவளை மலர்ந்த பசுமையான சரவணப் பொய்கையானது, ஐம்பூத தேவர்களுள் ஒருவனாகிய தீக் கடவுள்கையிலிருந்து (தீப்போறிகளை) வாங்க, அவற்றினின்று தோன்றி (கார்த்திகை)ப் பெண்கள் அறுவர் பாலாட்டி வளர்த்த ஆறு திருவுருவங்களும் ஒன்றாய்த் தம்மிற் சேர்க்கப்பட்ட அண்ணலே! கல்லாலமர நிழலின்கண் வீற்றிருந்த பரமசிவனார் புதல்வரே! பெரிய மூங்கில்களையுடைய இமயமலையின் புதல்வியாகிய உமையம்மையார் அருமை மகனாரே! பகைவர்க்கு இயமன் போன்றவரே! போரில் வெற்றியடைவதற்குக் காரணமாகிய வனதுர்க்கைக்குப் பிள்ளையே! நகைகளை யணிந்த சிறப்புடைய காடுறை செல்விகளாகிய காளியின் குமாரரே! வளைந்த வில்லையுடைய தேவ சேனாதிபதியே! மாலையணிந்த மார்பினையுடையவரே! போரில் ஒப்பற்றவரே! யுத்தஞ்செய்யும் வெற்றியுடைய இளைஞரே! அழகிய தண்கருணையுடையவர்களுக்கு அழியாச் செல்வம் போன்றவரே! அறிஞர் புகழாகிய மலையை யுடையாரே! தெய்வயானை நாயகிக்கும் வள்ளி நாயகிக்கும் கணவரே! வீரர்சிங்கமே! வேலாயுதம் பொருந்திய பெருங் கைப் பெருஞ்செல்வரே! கிரௌஞ்ச கிரியைத் தகர்த்தவராய் வானத்தைத் தட்டுகின்ற உயர்மலைகளுக் குரிமை பூண்டவரே! பல சமயத்தாரும் புகழ்கின்ற ஞான சாதிரப் பண்டிதர்களுக்குத் தலைவராகிய சிங்கமே! பெறுதற்கு அரிய முறைமையுடைய பெரிய கீர்த்தியுடைய முருகப் பெருமானே! விரும்பினர்க்கு அக்கீர்த்தியை

அல்லது வீட்டின்பத்தை நுகர்விக்கும் புகழையாளும் பெரியரே! இடுக்கண் பட்டவர்களுக்கு அருள்செய்யும் செம்மலே! நெருங்கிய போரில் வெற்றிபெற நிலங்கு கின்ற உமது ஒளிமிக்க மார்பின்கண் ஆபரணமணிந்த வரே! இரப்பவர்களுக்கு வேண்டுவன கொடுத்துக் காக்கும் நிறம்பொருந்திய பெரிய வள்ளலே! பெரியோர் துதிக்கும் பெரிய நாமம் படைத்த கடவுளே! சூரனுடைய குலத்தை அழித்த வீரராய் மதவலியென்னும் பெயரையுடையவரே! யுத்தத்தில் வீரரே! பெருமையிற் சிறந்தவரே!” என்று உனக்கு நான் அறிவித்த அளவினாலும் (நீ யறிந்த அளவினாலும்) நீங்காது பல வற்றையுங் கூறிப் புகழ்ந்து, “உம்முடைய பெருமையை முற்ற அறிதல் நிலைபெற்ற பல உயிர்களுக்கு இயலாததாகலின், உம்முடைய திருவடியைப் பெற நினைந்து வந்தேன், தும்மொடு சமமானவரில்லா மெய்ஞ்ஞானப் பெருமானே!” என்று நீ விரும்பியதைக் கூறிய அளவில், வெவ்வேறுகிய பல வடிவினையுடைய சிறிய பல பூதகணத்தர் (பரிசனத்தார்) உன்னைப் பற்றித் திருவிழா நிகழுமிடத்தில் பொலிவுபெற வெளிப்பட்டு, “பெருமானே! அறிஞனாகிய புகழும் வாயுடைய பரிசிலன் உமது நிறைபுகழை விரும்பி, இனியனவும் நல்லனவுமான பலப்பல சொற்களைக் கூறி வழிபட்டுள்ளான். அவன் உம்மால் காக்கப்படத் தக்கவன்” என்று கூற,

தெய்வத் தன்மை நிறைந்த வீரம் விளங்கும் உருவினராய், ஆகாயத்தை யளவும் பெரிய தோற்றத் தோடு எழுந்தருளிப் பின் கண்டவர்களுக்கு அச்சந்

தரும் அத்தெய்வ வடிவை உள்ளடக்கிக்கொண்டு,
நல்வாசனை கமழும் தமது பழைமையான தெய்வத்
தன்மையுடைய இளந் திருக்கோலத்தைக் காட்டி
யருளி,

“நீ வந்த காரியம் யான் அறிவேன். நீ அஞ்சுவதை
விட்டுவிடு” என்று அன்புள்ள நல்ல சொற்களைக் கலந்
துரைத்து, இருண்ட நிறத்தையுடைய கடல் சூழ்ந்த
உலகத்தில் நீ ஒப்பற்றவனாகக் கேட்கின்றித் தோன்றும்
படி பிறராலே பெறுதற்கரிய உயர்ந்த திருவருட்
பரிசுனை அளிப்பார்,

பலவேறு துணிக்கொடிகள் போலப் பலபொரு
ளுடன் தானசைந்து அகிற் கட்டைகளைத் தாங்கிக்
கொண்டு சந்தனமாங்களை வேரோடு பறித்துக்கொண்டு,
மூங்கிற்பூவோடுகூடிய கிளைகள் பிரிந்து தனிப்படும்படி,
மூங்கில் மரங்களின் வேரைப் பிளந்து தள்ளிக்கொண்டு,
சூரியன் போல்வதாய் ஆகாயத்தைத் தொடுவதுபோலத்
தேனீயால் வைக்கப்பட்டிருக்கும் குளிர்ந்த வாசனை
யோடு விரியும் தேன்கூடுகள் சிதைவுபட, நல்ல பல
ஆசினிமரச் சளைகள் விழுந்து சேரவும், மலையுச்சியி
லுண்டான சுரபுன்னையின் வாசனைப் பூக்கள் உதிரவும்,
பெண் கருங்குரங்கும் கருமுக ஆண் முசுக்களும் நடுங்க
வும், புள்ளியுடைய நெற்றியுள்ள பெரிய பெண்யானை
கள் குளிரும்படி வீசி, பெரிய யானையின் முத்துக்கள்
விளையும்கொம்புகளைத் தன்னகத்தேகொண்டு பொன்னு
மணியு நிறம் விளங்கும்படி குதித்துக்கொண்டு பொன்
(பொடிகளைக்) கரையிலொதுக்கி, வாழைகள் மூட்

போடு விழவும், பெரிய தென்னையின் உயர்ந்த இளமீர்க் குலைகள் உதிரும்வரையிலும் மோதி மிளகுக்கொடியின் கரிய பூக்கொத்துக்கள் சாயவும், தோகைபொருந்திய பின்புறத்தையும் மெல்லிய நடையையுமுடைய மயில்கள் பலவற்றோடு வலிமைமிக்க பெண் கோழிகள் அஞ்சி யோடவும், ஆண் பன்றியும், உள்ளே வைரமுடைய பனையின் சிறு சிறுயைப்போலக் கருநிற மயிரினையுடைய உடம்பையும் வளைந்த அடியையுமுடைய கரடிகளும் பெரிய கற்பாறைகளிலுண்டான குகைகளிலே சென்று ஒளிக்கும்படிக்கும், கருங் கொம்புடைய நல்ல ஆண் காட்டுப் பசுக்கள் கதறவும், மலையுச்சியில் நின்று இழு மென்னும் ஓசையோடு பாயும் அருணிகளையுடைய பழ முதிர் சோலைக்கு உரியவராகிய முருகப்பெருமான் என்க.

குமரகுருபரசுவாமிகள்
அருளிய
கந்தர்கலிவெண்பா

முருகன் றுணை

கந்தர் கலிவெண்பா

முன்னுரை

இந் நூலானது சைவசமயத்தைக் கன்னியாகுமரி முதல் இமயம்வரை சுமார் முந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் பரப்பியருளிய குமரகுருபர சுவாமிகளால், ஐந்து வயதில் திருச்செந்தூர் முருகப்பெருமான்மீது, அது வரையிருந்த ஊமைத்தன்மை நீங்கப்பெற்றுப் பாடப் பட்டதாகும். இதனுள் சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகளின் சுருக்கமும், அறுமுகப்பெருமான் திருவடிவச் சிறப்பும், கந்தபுராணக் கதைக் கருத்தும் அழகாகத் தொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இது புகழ்மலை வடிவமாக அமைந்திருத்தலின், முருகப்பெருமானைத் துதிக்க விரும்பும் அன்பர்கள் இதனை முறையாகப் பாராயணஞ் செய்துவருதல் நமது நாட்டில் வழக்கமாக நிலவுகின்றது. இதன் கருத்து நன்றாக விளங்குமாறு, மூலத் திற்கு ஒவ்வொரு பக்கத்தினடியிலும் அரும்பதவுரையும், இறுதியில் தெளிவான பொழிப்புரையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆதலால், பொருள் விளக்கத்துடன் இப் புகழ்மலையைப் படிக்க விரும்புவார்க்கு இப்புத்தகம் பெரிதும் பயன்படுதற்குரியது.

கா. கப்பிரமணியன்

கந்தர் கலிவெண்பா

பூமேவு செங்கமலப் புத்தேளுந் தேறரிய	
பாமேவு தெய்வப் பழமறையும்—தேமேவு	1
நாதமும் நாதாந்த முடிவு நவைதீர்ந்த	
போதமும் காணாத போதமாய்—ஆதிநடு	2
அந்தக் கடந்தநித் தியானந்த போதமாய்ப்	
பந்தந் தணந்த பரஞ்சுடராய்—வந்த	3
குறியுக் குணமுமொரு கோலமுமற் றெங்குஞ்	
செறியும் பரம சிவமாய்—அறிவுக்கு	4

1. பூமேவு செங்கமலம் என்பதை, செங்கமலப் பூமேவும் என மாற்றுக; அல்லது, நில வலகிலுள்ள செங்கமலம் என்று பொருள்படும்; புத்தேள் - தெய்வம்; தேறு - தெளிதல்; அரிய - முடியாத; பாமேவு - பாட்டு நடையிற் பொருந்திய; பழமறை - பண்டைத் தமிழ் வேதங்கள்; தே - சிவம்.

2. நாதமும் - நாத தத்துவமும்; நாதாந்தம் - சிவதத்துவம்; முடிவு - தத்துவ ஞான எல்லை; நவை - குற்றம்; போதம் - உயிரறிவு.

3. நீத்தியானந்தம் - நிலைத்த ஆனந்தம்; பந்தம் - வீணப்பாசம்; தணந்த - இயல்பாக நீங்கிய.

4. குறி - பெயர்; கோலம் - வடிவு; கோலமுமற்று - வடிவமுமில்லாமல்; அறிவுக்கு - உயிரினறிவுக்கு.

அனாதியா யைந்தொழிற்கு மப்புறமா யன்றே
மனாதிகளுக் கெட்டா வடிவாய்த்—தனாதருளின் 5
பஞ்சவித ரூப பரசுகமாய் எவ்வுயிர்க்குந்
தஞ்சமென நிற்குந் தனிப்பொருளாய்—எஞ்சாத
பூரணமாய் நித்தமாய்ப் போக்குவரவும் புணர்வுங்
காரணமு மில்லாக் கதியாகித்—தாரணியில் 7
இந்திரசா லம்புரிவோன் யாவரையுந் தான்மயக்குந்
தந்திரத்திற் சாராது சார்வதுபோன்—மூந்துங் 8
கருவின்றி நின்ற கருவா யருளே
உருவின்றி நின்ற உருவாய்த்—திரிகரணம் 9

5. அநாதியாய் - ஆதியில்லாததாய்; ஐந்தொழில் -
படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்;
அன்றே - ஆதியிலேயே; மனாதி - மனமுதலிய அகக் கருவி
கள்; தனாது - தன்னுடைய.

6. பஞ்சவித ரூபம் - அயன்; அரி, அரன், மகேசன்,
சதாசிவன் என்பார் வடிவம்; தஞ்சம் - ஆதாரம்; தனி - ஒப்
பற்ற பொருள்; எஞ்சாத - குறையாத.

7. போக்கு வரவு - இறப்பு, பிறப்பு; புணர்வு - பற்
றான சம்பந்தம்; காரணம்-தனக்கொரு மூலம்; தாரணி-பூமி.

8. இந்திரசாலம் - ஜாலவித்தை, செப்படி வித்தை;
தந்திரம் - உபாயம்.

9. தனக்கு முதற்காரணம் வேறில்லாது எப்பொரு
ளுக்கும் முதற்காரணமாகிய மாயைக்கு ஆதாரமாய் அதனைச்
சார்ந்திருத்தலின் எப்பொருட்கும் தான்மூலமாய், பொருள்
பற்றிய மாயா உருவத்தி னுதலியின்றித் தனது அருட் டிரு
மேனியை யுடையவனாய்; திரிகரணம் - மனம் வாக்கு காயம்.

ஆகவரு மிச்சை யறிவியற்றலா லிலய
 போக வதிகாரப் போருளாகி—யேகத் 10
 துருவு மருவு முருவருவு மாகிப்
 பருவ வடிவம் பலவாய்—இருண்மலத்துள் 11
 மோகமுறும் பல்லுயிர்க்கு முத்தியளித் தற்குமல
 பாகமுறவே கடைக்கண் பாவித்துத்—தேகமுறத்
 தந்த வருவுருவஞ் சார்ந்தவிந்து மோகினிமான்
 பெந்த முறவே பிணிப்பித்து—மந்த்ரமுதல் 13
 ஆறத்து வாவுமண்டத் தார்ந்தஅத்து வாக்களுமுற்
 கூறத்தகுஞ் சிமிழ்ப்பிற் கூட்டுவித்து—மாறிவரும்

10. ஆகவரும் - போலஅமைந்த; இச்சை - விருப்பம், அறிவு - ஞானம், இயற்றல் - செயல், ஆகிய மூன்று சத்திகளால்; இலயம் - ஒடுக்கம், போகம் - பாதுகாப்புத் தொடக்கம், அதிகாரம் - விரிவு, என்று மூன்றுவகை வடிவமாய்; ஏகத்து - ஒன்றும்.

11. பருவ வடிவம் - அடியார் பக்குவ காலத்திற் கேற்ற திருமேனி; இருன்மலம் - அறியாமையை விளைக்கும் ஆணவ மலம்.

12. மோகம் - மயக்கம்; மலபாகம் - மல நீங்கும் நிலை; தேகமுற - உருவெடுக்கும்படி.

13. விந்து - சுத்தமாயை; மோகினி - அசுத்தமாயை; மான் - பிரகிருதி; பெந்தம் - கட்டு; மந்த்ரமுதல் - மந்திரமுதலிய.

14. ஆறத்துவா - ஆறு வழி: மந்திரம், பதம், வர்ணம், புவணம், தத்துவம், கலை; சிமிழ்ப்பு - பிணைப்பு; மாறிவரும் - மாறி மாறி வருகின்ற.

ஈரிரண்டு தோற்றத் தெழுபிறப்புள் யோனி
 [யெண்பான்
 ஆரவந்த நான்கு நூறுபிரத்துள்—தீர்வரிய 15
 கன்மத்துக் கீடாய்க் கறங்குஞ் சகடமும்போற்
 சென்மித் துழலத் திரோதித்து—வெந்நிரய 16
 சொர்க்காதி போகமெல்லாந் துய்ப்பித்துப் பக்கு
 [வத்தால்
 நற்காரணஞ் சிறிது நண்ணுதலும்—தர்க்கமிடும்
 தொன்னூற் பரசமயந் தோறுமது வதுவே
 நன்னூலெனத் தெரிந்து நாட்டுவித்து-முன்னூல்
 விரதமுத லாயபல மெய்த்தவத்தி னுண்மைச்

15. ஈரிரண்டு தோற்றம் - நான்கு வகை, (முட்டை, கருப்பை, வேர்வை, வித்து என்னும் நான்குவகையான பிறப்பு வகை); எழுபிறப்பு - மரம், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, பறவை, விலங்கு, மனிதர், தேவர் என்ற ஏழுவகை; எண்பான் - என்பது; ஆரவந்த - பொருந்தச் சேர்ந்த; யோனி - கரு வேறுபாடுகள்; தாவரம்-20, ஊர்வன-11, நீர் வாழ்வன, பறவை, விலங்கு - பத்துப் பத்து-30; மனிதர் - 9, தேவர்-14 ஆகமொத்தம் 84 லட்சம். தீர்வரிய - அனுபவியாமல் தீர்க்கமுடியாத.

16. கறங்கு - காற்றாடி; சகடம்-வண்டிசக்கரம்; சென்மித்து - பிறந்து; உழல - திரியும்படி; திரோதித்து-(கடவுளையறியாதபடி) மறைத்து, வெம் - கொடிய; நிரயம் - நரகம்.

17. சொர்க்காதி-சுவர்க்கலோக முதலியவைகளிலே; துய்ப்பித்து - அனுபவிக்கச் செய்து; நற்காரணம் -(வீட்டை தற்கேதுவாகிய) நல்ல புண்ணியம்.

18. முன்னூல் - பண்டை அருள் நூலிற் சொல்லிய.

சரியைகிரி யாயோகஞ் சார்வீத் - தருள்பெருகு	19
சாலோக சாமீப சாருபமும் புசிப்பித்	
தாலோகந் தன்னை யகற்றுவித்து-நால்வகையாம்	20
சத்திரி பாதம் தருதற் கிருவினையும்	
ஒத்துவருங் கால முளவாகிப்—பெத்த	21
மலபரி பாகம் வருமளவீற் பன்னாள்	
அலமருதல் கண்ணுற் றருளி—யுலவா	22
தறிவுக் கறிவாகி யவ்வறிவுக் கெட்டா	
நெறியிற் செறிந்தநிலை நீங்கிப்—பிறியாக்	23

19. மெய்த்தவத்தின் - உண்மையாகச் செய்த தவத் தினால்; உண்மைச் சரியை - மந்திர நெறியோடு கூடிய.

20. சாலோகம், சாமீபம், சாருபம் - இறைவனோடு ஒரே உலகத்திலிருத்தல், இறைவனுக் கருகிலிருத்தல், இறைவன் றிருவடியடைதல்; ஆலோகம் - தெளிந்த அறிவு; அகற்றுவித்து - விரிவித்து.

21. நால்வகையாம் சத்திரிபாதம் - மிகமந்தம், மந்தம், தீவிரம், மிகத் தீவிரம் என்னும் அருள் விரைவிற்பதித லாகிய நிலை; சத்திரி - அருள்; சிபாதம் - வீழ்ச்சி; இருவினையோத்தல் - (பிறவிக் கேதுவான) நல்வினை தீவினையில் ஒத்த வேறுப்பு.

22. மலபரிபாகம் - மலம் நீங்குந் தருணம்; அலமருதல் - (கலையோடு) திரிதல்; உலவாது - ஓயாமல்.

23. அறிவுக்கு - உயிரினறிவுக்கு; அவ்வறிவு - உயிரறிவு; பிறியா - நீங்காத.

கருணைத் திருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக்
குருபரனென் றோர்கிருப் பேர்கொண்டு—திரு
[நோக்கால் 24

ஊழ்வி னையைப்போக்கி யுடலறுபத் தெட்டுநிலம்
ஏழும்அத்து வாக்கள் இரு முன்றும்—பாழாக 25
ஆணவ மான படலங் கிழித்தறிவிற்

காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப்—பூனும் 26
அடிஞானத் தாற்பொருளு மான்மாவங் காட்டிக்
கடியார் புவனமுற்றுங் காட்டி—முடியாது 27

தேக்குபர மானந்தத் தெள்ளமுத மாகியெங்கும்
நீக்கமற நின்ற நிலைகாட்டிப்—போக்கும் 28

24. காசினிக்கே - காசினியில், பூமியில்; குருபரன் -
மேலான குரு; திருநோக்கால் - அருட் பார்வையால்.

25. ஊழ்வினை - முன்வினை; உடல் அறுபத்தெட்டு -
வெளியுடம்பிலுள்ள கருவிகள் 60, துண்ணுடம்பிலுள்ள
கருவிகள் 8, ஆக 68; நிலம் ஏழு-ஆறுதாரமும், அவற்றிற்கு
மேலான ஆகாசமும்.

26. ஆணவம் - அறியாமை வினைக்கு மலம்;
படலம் - மறைக்குந் திரை; மறைப்பு நோய்; அறிவில் -
உயிரினறிவில்; காணரிய - காண முடியாத; மெய்ஞ்ஞானக்
கண் - பதி ஞானவொளி.

27. அடிஞானம் - இறைவன் திருவடிகளை அறியும்
அறிவால்; பொருள் - கடவுள்; ஆன்மா - உயிர்; கடியார் -
காவல் பொருந்திய; முடியாது - அழியாது.

28. தேக்கு - நிறைந்த; போக்கு - இறப்பு.

வரவு நீனைப்பு மறப்பும் பகலும்

இரவுங் கடந்துலவா விற்ப—மருவுவித்துக் 29

கன்மமலத் தார்க்குமலர்க் கண்முன்றுந் தாழ்
[சடையும்]

வன்மழுவு மானுமுடன் மால்விடைமேல்—மின்
[னிடத்துப் 30

பூத்த பவளப் பொருப்பொன்று வெள்ளிவெற்பில்
வாய்த்தனைப தெய்வ வடிவாகி—மூத்த 31

கருமமலக் கட்டறுத்துக் கண்ணருள்செய்துண்
[ணின்]

றொருமலத்தார்க் கின்ப முதவிப்—பெருகியெழு
முன்றவந்தையுங் கழற்றி முத்தருடனே யிருத்தி
ஆன்றபா முத்தி யடைவித்துத்-தோன்றவரும் 33

29. வரவு - பிறப்பு; கடந்து - கடந்த, அப்பாற்பட்ட;
உலவா - நீங்காத, வற்றாத; மருவுவித்து - சேர்ப்பித்து.

30. கன்மமலத்தார் - ஆணவத்தோடு வினைப்பாச
மாத்திரமுடையவர்கள்; மின்னிடத்துப் பூத்த - மின்போன்ற
உமை, இடத்து - இடப்பாகத்து, பூத்த - தோன்றிய.

31. பவளப்பொருப்பு - பவளமலை — சிவஞர் திரு
மேனிக்கு ஒப்பு; வெள்ளி வெற்பு - வெள்ளிமலை — மால்
விடைக்கு ஒப்பு; மூத்த - பழமையாக உள்ள; மூத்த மலம் -
ஆணவம்.

32. கருமமலம் - வினை. கண் - ஞானம்; அருள்
செய்து - கொடுத்தருளி; உண்ணின்று - புறத்தே தோன்றா
மல், உயிரிவிலேயே விளங்கி; ஒரு மலத்தார் - ஆணவமல
மாத்திரமுடையார்; இன்பம் - பேரின்பம்.

- யானெனதென் றற்ற இடமே திருவடியா
மோனபரா னந்த முடியாக—ஞானம் 34
திருவுருவா இச்சை செயலறிவு கண்ணா
அருளதுவே செங்கை யலரா—இருநிலமே 35
சந்நிதியா நிற்குந் தனிச்சுடரே யெவ்வயிர்க்கும்
பின்னமற நின்ற பெருமானே—மின்னுருவம் 36
தோய்ந்த நவரத்னச் சுடர்மணியாற் செய்தபைம்
[பொன்
வாய்ந்த கிரண மணிமுடியும்—தேய்ந்த பிறைத் 37
துண்டமிரு மூன்றுநிரை தோன்றப் பதித்தனைய
புண்டரம் பூத்ததுதற் பொட்டழகும்—விண்ட 38

33. மூன்றவத்தை - மூன்று அவஸ்தை: கேவலா வத்தை, சகலாவத்தை, சுத்தாவத்தை; இவை முறையே ஆணவ மாத்திரங் கலந்த உடம்பிலா நிலை, உடம்பொடு கூடிய நிலை, உடம்பில் தூய அறிவுநிலை எனப்படும்; முத்தர்-வீடு பெற்றவர்; ஆன்ற - உயர்ந்த.

34. யான் எனது - செருக்கு.

35. உருவா - உருவாக; கண்ணா - முக்கண்ணாக;

36. சந்நிதியா - சந்நிதியாக; பின்னமற - வேறு பிரிக் கப்படாது கலந்து, வேற்றுமை நீங்க.

37. தேய்ந்தபிறை - குறைந்த பிறை, மூன்றுவது அல்லது எட்டாவது.

38. துண்டம் - துண்டு, பிளவு; நிரை - வரிசை; புண்டரம் - கோடு பதித்தனைய துதல், புண்டரம் பூத்த துதல் எனப் பிரித்தெடுக்க; விண்ட - விரிந்த.

பருவமலர்ப் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாம்(கு)
 அருள்பொழியுங் கண்மலர் ஈராவும்—பருதி 39
 பலவு மெழுந்துசுடர் பாலித்தாற் போலக்
 குலவு மகரக் குழையும்—நிலவுமிழும் 40
 புன்முறுவல் பூத்தலர்ந்த பூங்குமுதச் செவ்வாயும்
 சென்மவிடாய் தீர்க்குந் திருமொழியும்--வின்மவி
 [தோள் 41

வேவ்வசுரர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்சுரனைத்
 [தடிந்து
 தெவ்வருயிர் சிந்துந் திருமுகமும்—எவ்வுயிர்க்கும்
 ஊழ்வினையை மாற்றி யுலவாத பேரின்ப
 வாழ்வுதருஞ் செய்ய மலர்முகமும்—சூழ்வோர் 43
 வடிக்கும் பழமறைகள் ஆகமங்கள் யாவும்
 முடிக்கும் கமல முகமும்—விடுத்தகலாப் 44

39. பருவமலர் - நாள் மலர் ; புண்டரிகம் - தாமரை;
 பருதி - சூரியன்.

40. சுடர்பாலித்தல் - ஒளி வீசுதல்; குலவும் - அசையும்குலவு - ஒளி.

41. விடாய் - தாகம்; மவி - பொருந்திய; வில்மவி - ஒளி நிறைந்த என்னவும் பொருள்படும்.

42. தடிந்து - கொன்று ; தெவ்வர் - பகைவர்.

43. ஊழ்வினை - முன்வினை, மேற்பிறவிக்குக் காரணமான சஞ்சிதம்; மாற்றி - ஒழித்து; உலவாத - அழியாத.

44. வடிக்கும் - கற்றுத் தெளியும்; முடிக்கும் - ஐயந்தவிர்த்து முற்றுப் பெறுவிக்கும்; விடுத்தகலா - விட்டு நீங்காத.

- பாச விருள் தூரந்து பல்கதிரிற் சோதிவிடும்
வாச மலர்வதன மண்டலமும்—நேசமுடன் 45
போகமுறும் வள்ளிக்கும் புத்தேளிர் பூங்கொடிக்
[கும்
மோக மனிக்கு முகமதியும்—தாகமுடன் 46
வந்தடியிற் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம்பலவும்
தந்தருளுந் தெய்வமுகத் தாமரையும்—கொந்
[தவிழ்ந்த 47
வேரிக் கடம்பும் விரைக்குரவும் பூத்தலர்ந்த
பாரப் புயசயிலம் பன்னிரண்டும்—ஆரமுதம் 48
தேவர்க் குதவுந் திருக்கரமுஞ் சூர்மகளிர்
மேவக் குழைந்தணைந்த மென்கரமும்—ஓவாது 49
மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும் பூந்தொடையல்
சேர வணிந்த திருக்கரமும்—மார்பகத்தில் 50

45. பாச இருள் - கட்டாகிய ஆணவம்; தூரந்து -
தூரத்தி; கதிரில் - கதிர்போல.
46. புத்தேளிர் பூங்கொடி - தெய்வயானையம்மை;
தாகமுடன் - விரும்பியது பெறக்கருதும் அவாவுடன்.
47. கொந்து - பூங்கொத்து; அவிழ்ந்த - விரிந்த.
48. வேரி - தேன்; கடம்பு - கடப்பம்பூ; விரை -
வாசனை; குரவு - குராமலர்; சயிலம் - மலை; பாரம் -
பெருமை.
49. கரம் - கை; சூர்மகளிர் - அஞ்சத்தக்க தெய்வப்
பெண்கள்.
50. தொடையல் - மலை.

வைத்த கரதலமும் வாமமருங் கிற்கரமும்
 உய்த்த குறங்கி லொருகரமும்—மொய்த்த 51
 சிறுதுடிசேர் கையுமணி ழீசர்ந்ததடங் கையும்
 கறுவுசம ரங்குசஞ்சேர் கையும்—தெறுபோர் 52
 அதிற்கே டகஞ்சுழற்று மங்கைத் தலமுங்
 கதிர்வாள் விதிர்க்குங் கரமு—முதிராத 53
 கும்பமுலைச் செவ்வாய்க் கொடியிடையார் வேட்
 [டணைந்த
 அம்பொன் மணிப்பூண் அகன்மார்பும்-பைம்பொற்
 புரிநூலுங் கண்டிகையும் பூம்பட் டுடையும்
 அரைஞாணுங் கச்சை யழகும்—திருவரையும் 55
 நாதக் கழலும் நகுமணிப்பொற் கிண்கணியும்
 பாதத் தணிந்த பரிபுரமும்—சோதி 56

51. வாமம்மருங்கு - இடப்பக்கம்; குறங்கு - துடை;
 மொய்த்த - நெருங்கிய.

52. தொடி - வீரவளை; கறுவு - கோபிக்கிற; சமர் -
 போர்; தெறு - அழிக்கிற.

53. விதிர்க்கும் - அசைக்கும்.

54. கொடியிடை - கொடிபோல நுடங்கிய இடை;
 வேட்டு - வீரம்பி.

55. பொற்புரிநூல் - பொன்னினாலமைந்த பூநூல்;
 பூம்பட்டு - அழகியபட்டு, அல்லது பூத்தொழி லமைந்த
 பட்டு; கண்டிகை - உருத்திராக்க மாலை, பதக்கம்; கச்சை -
 அரைச்சுற்று.

56. நாதக்கழல் - ஒலிமிக்க வீரத்தண்டை; நகுமணி-
 வினங்கும் இரத்தினம்; பரிபுரம் - சிலம்பு.

இளம்பருதி நூறு யிரங்கோடி போல
வளந்தருதெய் வீக வடிவும்—உளந்தனிற்கண்(டு)
ஆதரிப்போர்க் காருபிரா யன்பரகத் தாமரையின்
மீதிருக்குந் தெய்வ விளக்கொளியே—ஒதிய

[வைந்து 58

ஒங்காரத் துள்ளொளிக்கும் உள்ளொளியா யைந்
[தொழிற்கும்
நீங்காத பேருருவாய் நின்றோனே—தாங்கரிய 59
மந்திரமே சோரியா வான்பதமே மாமுடியாத்
தொந்தமுறும் வன்னமே தொக்காகப்—பந்தனை

[யால் 60

57. பருதி - சூரியன்.

58. ஆதரிப்போர்-விரும்பும் அன்பர் ; அகத்தாமரை-
இருதய மலர் ; மீது - ஆகாசத்தில் ; ஒதிய ஐந்த - வருத்
துக் கூறப்பட்ட அகரம், உகரம், மகரம், விர்து, நாதம் என்
னும் பிரிவுகள்.

59. ஒங்காரத்தின் உட்பகுதியாய ஐந்தும் ஒளிமய
மானவை. அவ்வைந்து பகுதிக்கும் மூலமான அல்லது உள்
ளீடான பகுதி அதோமுகம் அல்லது உள்ளொளியாகும்;
ஐந்தொழிலுக்கு முரிய ஐவர் வடிவுமாய் நின்றவன் என்பார்,
'பேருருவாய் நின்றோனே' என்றார்.

60. மந்திரம் - மந்திர அத்துவா ; சோரி - இரத்தம்;
வான் - பெரிய ; பதம் - பதாத்துவா ; முடியா - முடியாக்;
தொந்தம் - தொடர்பு ; வன்னம்-எழுத்து வழி ; தொக்கு-
தோல் ; பந்தனை - அமைப்பு .

- ஒத்த புவனத் துருவே யுரோமமாத்
தத்துவங்க ளேசத்த தாதுவாய்—வைத்த 61
கலை யவயவமாக் காட்டுமத்து வாவின்
நிலைய வடிவமா நின்றோய்—பலகோடி 62
அண்டமுருவாகி அங்கஞ் சராசரமாய்க்
கண்டசத்தி மூன்றுட் கரணமாய்த்—தொண்டு
[படும் 63
ஆவிப்புலனுக் கறிவளிப்ப ஐந்தொழிலும்
ஏவித் தனிநடத்தும் எங்கோவே—மேவ 64
வரும் அட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வேமெய்ஞ் ஞானம்
தருமட்ட யோகத் த்வமே—பருவத்(து) 65

61. சத்த - ஏழு; தாது - இரத்தம், ஊன், மச்சை
மேதை, எலும்பு முதலியன.

62. கலை - கீவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி,
சாந்தியநீதை முதலிய கலைகள்; ஆறு அத்துவாவின் தொ
குப்பே, 'காட்டும் அத்துவாவின் நிலை'யெனப்பட்டது; காட்
டும் - இக்கே குறிக்கப்பட்ட.

63. அண்டம் - திருமேனி; நிற்கும் பொருள் - அசரம்;
சரம் - நடக்கும் பொருள்; சரம், அசரம் என்னுமிரண்
டும்; அங்கம் - உறுப்பு; சத்தி மூன்று - இச்சை, ஞானம்,
கிரியை; உட்கரணம் - அந்தக்கரணம், அகக்கருவி; தொண்டு
படும் - அடிமைப் பொருளாய் நிற்கும்.

64. ஆவிப்புலன் - உயிரினறிவு; அறிவளிப்ப - அறி
வீக்க; இறைவன் அறிவித்தால்தான் உயிர் அறியும்.

65. அட்டமூர்த்தம் - எட்டு வடிவம்; அவையாவன:
நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான், பகலவன், மதி, உயிர்; அட்ட
யோகம் - எட்டுவகை யோகமுறை, பிராணாயாமம்.

அகலாத பேரன் படைந்தோ ரகத்துட்
புகலாகு மின்பப் பொருப்பும்—சுகலளிதப் 66
பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காறு மீதானந்
தேரின்ப நல்குந் திருநாடும்—பாரின்பம் 67
எல்லாங் கடந்த இருநிலத்துட் போக்குவர(வு)
அல்லா துயர்ந்த அணிநகரும்—தொல்லுலகில் 68
ஈறு முதலும்அகன் நெங்குநிறைந்(து) ஐந்
[தெழுத்தைக்
கூறி நடாத்துங் குரகதமும்—ஏறுமதம் 69
தோய்ந்து களித்தோர் துதிக்கையினுற் பஞ்சமலம்
காய்ந்த சிவஞானக் கடாக்களிறும்—வாய்ந்தசிவ

66. புகல் - ஆதரவு; பொருப்பு - மலை; லளிதம் -
எளிதாந் தன்மை, அழகு.

67. மீதானம் - மேலிடம், தத்துவங்களெல்லாவற்
ற்றிகு மேலான நிலை.

68. போக்கு வரவு அல்லாதுயர்ந்த - பிறப்பிறப்பற்ற;
அணிநகர் - அழகியநிலை, அதாவது: இறையின்பந் தலைப்
படம் உயர்நிலை.

69. குரகதம் - குதிரை; ஐந்தெழுத்தைக் கூறி
அதன் பொருள் விரிவாகக் கற்கும் மறையை ஆசிரியர்
இங்கே குரகதமாகக் குறித்தனர் போலும். ஏறுமதம் -
உயர்ந்த சமயம்.

70. களித்தோர் - மகிழ்ந்தவர்கள்; துதிக்கையினால் -
வாழ்த்துவதால்; பஞ்சமலம் - ஆணவம், வினை, மாயை,
திரோதாயி, மாயேயம்; காய்ந்த - ஒழித்த; சிவஞானம் -
சிவஞானமாகிய; கடாக்களிறு - மதயானை.

பூணத்துட் பூணமாம் போதம் புதுமலரா
 நாரகத்துட் கட்டு நறுந்தொடையும்-காரணத்துள்
 ஐந்தொழிலு மோவாதளித்துயர்ந்தவான்கொடியும்
 வந்தநவ நாதமணி முரசும்—சந்ததமும் 72
 நீக்கமின்றி யாடி நிழலசைப்பான் போற்புவனம்
 ஆக்கி யசைத்தருளு மாணையும்-தேக்கமழ்ந்து 73
 வீசும் பனுவல் விபுதர் தனித்தனியே
 பேசந் தசாங்கமெனப் பெற்றோனே—தேசுதிகழ்
 பூங்கயிலை வெற்பிற் புனைமலர்ப்பூங் கோதையிடப்
 பாங்குறையு முக்கட் பாஞ்சோதி—யாங்கொரு
 [நாள் 75]

71. பூணமாம் - முற்றறிவாகிய; மலரா - பூவாக;
 நார் - அன்பு; தொடை - மாலை; காரணத்துள் - காரியப்
 படுதற்கு முற்பட்ட நிலையில்.

72. வான்கொடி - பெரியகொடி, பரமாகாசமாகிய
 கொடி; நவநாத - புது ஒலியுள்ள, புதுமை பயக்கும் நாத
 தத்துவமும், மணி - அழகிய; நாத தத்துவமாகிய முரசும்.

73. நீக்கமின்றி - சார்ந்து நின்று; ஆடி - கண்ணாடி;
 நிழலசைப்பான்போல் - நிழலைக் காட்டுவது போல;
 ஆணை - அதிகார சத்தி; தேக்கமழ்ந்து - தேன்பரிமளித்து.

74. பனுவல் - பாட்டு, நூல்; விபுதர் - தேவர்;
 தனித்தனியே - தங்கள் தங்களனுபவத்தை வெவ்வேறாகக்
 கூறி; தேசு - ஒளி; தசாங்கம் - பத்துறுப்பு; (அரசர்ச்
 சூரியன்). அவையாவன: மலை, ஆறு, நாடு, நகர், குதிரை,
 யானை, தார், கொடி, முரசு, ஆணை என்பன.

75. கோதை - மாலையுடைய உமை; இடப்பாங்கு -
 இடப் பக்கம்.

வேந்தகுவர்க் காற்றூத விண்ணோர் முறைக்கிரங்கி
ஐந்து முகத்தோ டதோ முகமுந்—தந்து 76

திருமுகங்க ளாறுகிச் செந்தழற்கண் ஆறும்
ஒருமுகமாய்த் தீப் பொறியா றுய்ப்ப—விரிபுவனம்
எங்கும் பரக்க இமையோர்கண் டஞ்சுதலும்
பொங்கு தழற்பிழம்பைப் பொற்கரத்தால்—அங்
[கண்

எடுத்தமைத்து வாயுவைக்கொண் டேகுதியென்
[றெம்மான்
கொடுத்தளிப்ப மெல்லக் கொடுபோய்—அடுத்த
[தொரு 79

பூதத் தலைவகொடு போதியெனத் தீக்கடவுள்
சீதப் பகீரதிக்கே சென்றுய்ப்பப்—போதொருசற்
(று)

76. தகுவர் - அசுரர் ; முறை - முறையீடு ;

77. செந்தழற்கண்-சிவந்த அக்கினி தேவனிடத்து ;
உய்ப்ப - செலுத்த.

79-80. அடுத்ததொரு பூதம் - வாயுவுக்கடுத்த பூதம்,
தீ, அதன் தலைவன் - தீக் கடவுள் ; கொடுபோதி - கொண்டு
போவாய் ! பகீரதி - பகீரதனாற் கொண்டுவரப்பட்ட கங்கை ;
உய்ப்ப - செலுத்த ; போது - பொழுது ; ஒருசற்று - சிறிது.

அன்னவனாங் கொண்டமைதற் காற்றாள் சரவ

[ணத்திற்

சென்னியிற் கொண்டுய்ப்பத் திருவுருவாய்—முன்

[னர் 81

அறமீன் முலையுண் டமுதுவினே யாடி

நறுநீர் முடிக்கணிந்த நாதன்—குறுமுறுவற் 82

கன்னியொடுஞ் சென்று (அ)வட்குக் காதலுருக்

[காட்டுதலும்

அன்னவள்கண் டவ்வுருவ மாறினையுந்—தன்னிர

[ண்டு 83

கையா லெடுத்தனைத்துக் கந்தனெனப் பேர்

[புனைந்து

மெய்யாறு மொன்றாக மேவுவித்துச்—செய்ய 84

81. அன்னவன் - கங்கை; சரவணத்தில் - சரவணப் பொய்கையில், சரவணம் - நாணல்; சென்னி - தலை, நாணல் முனை; திருவுருவாய் - திருவடிவெடுத்து.

82. அறமீன் - ஆறு நட்சத்திரப் பெண்கள் - ஆறு கார்த்திகைப் பெண்டிர்; முலை - முலைப்பால்; நறுநீர் - கங்கை; குறுமுறுவல் - புன்சிரிப்பு.

83. கன்னி - உமையம்மை; உலகமெல்லாம் பெற்றாலும் இறைவி கன்னியே யென்று ஞானநூல்கள் கூறும்.

84. கந்தன் - ஒன்று சேர்க்கப்பட்டவன்; “சேயவன் வடிவம் ஆறந் திரட்டி யொன்றாகச் செய்தாய் - ஆயதனாலே கத்தனென நாமம் பெற்றான்” என்பது கந்த புராணம்; மெய் - உடம்பு. மேவுவித்து - பொருந்துவித்து; செய்ய - சிவந்த.

முகத்தி லணைத்துச்சி மோந்து முலைப்பால்
அகத்துண் மகிழ்பூத் தளித்துச்—சகத்தளந்த 85
வெள்ளை விடைமேல் விமலன் கரத்திலளித்(து)
உள்ள முவப்ப உயர்ந்தோனே—கிள்ளைமொழி 86
மங்கைசிலம்பின் மணியொன் பதிற்றோன்றும்
துங்க மடவார் துயர்தீர்ந்து—தங்கள் 87
விருப்பா லளித்தநவ வீரருக்குள் முன்னோன்
மருப்பாயுந் தார் வீரவாகு—நெருப்பிலுதித்(து)

85. சகத்தளந்த - உலகம் அளந்த திருமாலாகிய.

86. கிள்ளை - கிளி.

87. மங்கை - உமாதேவி; மணி யொன்பது -
(சிலம்பிலுள்ள) நவரத்தினம்: மாணிக்கம், முத்து, மரகதம்,
வைடூரியம், கோமேதகம், வைரம், பவனம், நீலம்,
புட்பராகம் என்பன. துங்கம் - சிறந்த; மடவார் - ஒன்பது
துணைச் சத்திகள்; அவர்கள் ஒன்பது மணியின் பெயர்
பெற்றவர்கள். நவசத்திகளும், இறைவன்பாற் காதலுற்றுக்
கருப்ப வேதனையுற்றுத் துயருற்றமை நீங்க என்பார், 'துயர்
தீர்ந்து' என்றார்.

88. நவவீரர் - ஒன்பது வீரர்: வீரவாகு, வீரகேசரி,
வீரமகேந்திரர், வீரமகேசுரர், வீரபுரந்தரர், வீரராட்சசர்;
வீரமார்த்தாண்டர், வீராந்தகர், வீரதீரர் என்போர்;
மரு - மணம்.

அங்கட் புவனம் அனைத்தும் அழித்துலவும்
 செங்கட் கடாவதனைச் சென்றுகொணர்ந்து—எங்
 [கோன் 89
 வீடுக்குதியென் றுய்ப்பவதன் மீதிவர்ந்தெண்
 [டிக்கும்
 நடத்தி வினையாடும் நாதா—படைப்போன் 90
 அகந்தை யுரைப்பமறை யாதி யெழுத்தொன்(று)
 உகந்த பிரணவத்தி னுண்மைப்—புகன்றிலையால்
 சிட்டித் தொழிலதனைச் செய்வதெங்ங னென்று
 [முனம்
 குட்டிச்சிறையிருத்துங் கோமானே—மட்டவிழும்
 பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றி
 [சைப்ப
 முன்னம் பிரம மொழிந்தேதானே—கொன்னெடு
 [வேல் 93

89. அங்கண் - அழகிய இடமுடைய; செங்கண்
 கடா - ஆட்டுக் கடா; எங்கோன் - முருகப்பிரான்.

90. வீடுக்குதி - சேலுத்துக; மீதிவர்ந்து - மேலேறி
 யிருந்து.

91. மறையாதி யெழுத்தொன்று - மந்திர மூல
 வெழுத்தாகிய ஒங்காரமாகிய; உகந்த - விரும்பிய.

92. சிட்டி - சிருஷ்டி, படைப்பு; மட்டு - தேன்.

93. கடுக்கை - கொன்றை; பிரமம் - பிரணவப்
 பொருள்; கொன் - வலிமையுள்ள.

தாரகனு மாயத் தடங்கிரியுந் துளாக
வீர வடிவேல் விடுத்தோனே—சீரலைவாய்த் 94
தெள்ளுகிறை கொழிக்குஞ் செந்தூரிற் போய்க்
[கருணை
வெள்ளமெனத் தவிசின் வீற்றிருந்து—வெள்ளைக்
கயேந்திரனுக் கஞ்ச லளித்துக் கடல்சூழ்
மயேந்திரத்திற் புக்கிமையோர் வாழச்—சயேந்திர
[மும் 96
சூரணைச்சோ தித்துவரு கென்றுதடந் தோள்விசய
வீரணைத் தூதாக விடுத்தோனே—காரவுணன் 97
வானவரை விட்டு வணங்காமை யாற்கொடிய
தானவர்கள் நாற்படையுஞ் சங்கரித்துப்—பானு

94. மாயத் தடம் கிரி - மாயையுடன் கூடிய பெரிய
மலை ; அலைவாய் - கடல்துறை.

95. தவிசு - இருக்கை, பீடம்.

96. கயேந்திரன் - யானையையுடைய இந்திரன் ; அஞ்
சல் - அபயம் ; மயேந்திரம் - மகேந்திரபுரம், சூரனது தலை
நகர் ; சயேந்திரன் - சய இந்திரன் ; வெற்றித் தலைவன் -
சூரன் (வானவரை வென்றவன்).

97. விசய வீரன் - வீரவாகு ; காரவுணன் - கரிய
அசுரன்.

98. தானவர்கள் - அசுரர் ; நாற்படை - தேர் ; யானை,
குதிரை, காலாள்.

பகைவன் முதலாய பாலருடன் சிங்க
முகனைவென்று வாகை முடித்தோய்—சகமுடுத்த
வாரி தனிற்புகிய மாவாய்க் கிடந்த நெடுஞ்
சூருடலங் கிண்ட சுடர்வேலோய்—போர வுணன்
அங்கமிரு கூறு யடல்மயிலுஞ் சேவலுமாய்த்
துங்கமுட னுர்த்தெழுந்து தோன்றுதலும்—

[அங்கவற்றுள் 101

சிறும்அர வைப்பொருத சித்ரமயில் வாகனமா
ஏறி நடாத்து மினையோனே—மாறிவரு 102

சேவற் பகையைத் திறல்சேர் பதாகையென
மேவத் தனித்துயர்த்த மேலோனே—மூவர் 103

குறைமுடித்து விண்ணங் குடியேற்றித் தேவர்
சிறைவிடுத்தாட் கொண்டளித்த தேவே—மறை

[முடிவாஞ் 104

சைவக் கொழுந்தே தவக்கடலே வானுதவும்
தெய்வக் களிற்றைமணஞ் செய்தோனே—பொய்

[விரவு 105

99. பானுபகைவன் - பானுகோபன்; வாகை -
வெற்றி; முடித்தோய் - அணிந்தவனே.

100. வாரி - கடல்; மாவாய் - மாமரமாகி.

103. சேவற் பகையை - பகைவனாகிய சேவலை;
பதாகை - கொடி; தனித்துயர்த்திய - மேலாக உயர்த்திய;
மூவர் - மும்மூர்த்திகள்.

104. விண்ணம் - தேவலோகம்; மறைமுடிவாம் -
வேதத்தின் முடிந்த பொருளாகிய.

105. வானுதவும் - இந்திரன் பெற்றுதவும்.

காமமுனிந்த கலைமுனிவன் கண்ணரு ளால்
வாமமட மானின் வயிற்றுதித்துப்—பூமருவு 106
கானக்குறவர் களிகூரப் பூங்குயில்போல்
ஏனற் புனங்காத் தினிதிருந்து—மேன்மைபெறத்
தெள்ளித் தினைமாவூந் தேனும் பரிந்தளித்த
வள்ளிக்கொடியை மணந்தோனே-உள்ளமுவந்(து)
ஆறுதிருப் பதிகண் டாறெழுத்து மன்பினுடன்
கூறுமவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே—நாறு
[மலர்க் 109]

கந்திப் பொதும்பரேழு காரலைக்குஞ் சீரலைவாய்ச்
செந்திற் பதிபுரக்குஞ் செவ்வேளே—சந்ததமும்
பல்கோடி சன்மப் பகையும் அவமிருத்தும்
பல்கோடி வீக்கினமும் பல்பிணியும்—பல்கோடி

106. பொய் விரவு காமம் - உடலைச் சேர்தலாகிய காம
இச்சையை ; கலைமுனிவன் - கல்வியிற் சிறந்த சிவமுனிவன் ;
கண்ணருளால் - கண்ணினூற் செய்த காதலால் ; வாமம் -
அழகிய.

107. ஏனல் - தினை.

109. ஆறு திருப்பதி - ஆறுபடை வீடு : திருப்பரங்
குன்றம், திருச்செந்தில், திருவாலினன்குடி, திருவேரகம்,
குன்றுதோறூடல், பழமுதிர்சோலை. ஆறெழுத்து - சாவண
பவ என்னு மந்திரம்.

110. கந்திப்பொதும்பர் - கமுகஞ்சோலை ; எழுகார்
எழுகின்ற மேகம்.

111. அவமிருத்து - அகாலச் சாவு ; வீக்கினம் -
இடைஞ்சல் ; பூதம் - பூதகணங்கள்.

பாதகமுஞ் செய்வினையும் பாம்பும் பசாசும்அடற்
பூதமுந்தீ நீரும் பொருபடையும்—தீதகலா 112
வெவ்விடமுந் துட்ட மிருகமுத லாமெவையுந்
எவ்விடம் வந்தெம்மை யெதிர்த்தாலும்—அவ்வி
[டத்திற் 113

பச்சைமயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்
[தோளும்
அச்சம் அகற்றும் அயில்வேலும்—கச்சைத் 114
திருவரையுஞ் சேறடியுஞ் செங்கையும் ஈரா(று)
அருள்விழியு மாமுகங்க ளாறும்—விரிகிரணம் 115
சுந்தப் புனைந்த திருமுடிக ளோராறும்
எந்தத் திசையும் எதிர்தோன்ற—வந்திடுக்கண்
எல்லாம் பொடிபடுத்தி யெவ்வாமுந் தந்து
[புகுந்(து)

உல்லாசமாக உளத் திருந்து—பல்விதமாம் 117

112. பசாசு - பேய்; அடல் - வலிமை; பொரு
படை - போர்புரியுஞ் சேனையும்; வெவ்விடம் - கொடிய
விஷம்.

114. அச்சம் - பயம்; அகற்றும் - நீக்கும்; அயில் -
கூரிய.

115. சேறடி - சிறிய திருவடி; மா - பெரிய.

116. இடுக்கண் - துன்பம்.

117. ஆசுமுதல் - ஆசு, மதூரம், சித்திரம், வித்தாரம்
என நான்கு வகை; ஆசு - உடனே பாடுதல், மதூரம் -
இனிமை மிக்க செய்யுள் பாடுதல், சித்திரம் - சித்திரத்தி

ஆசமுதல் நாற்கவியும் அட்டாவ தானமுஞ்சீர்ப்
பேசுமியல் பல்காப்பி யத்தொகையும்-ஒசை 118
எழுத்துமுத லாமைந்தி லக்கணமுந் தோய்ந்து
பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாவித்(து)-ஒழுக்கமுடன்
இம்மைப் பிறப்பி விருவா தனையகற்றி
மும்மைப் பெருமலங்கள் மோசித்துத்—தம்மை
[விடுத்(து) 120

ஆயும் பழைய வடியா ருடன்கூட்டித்
தோயும் பரபோகந் துய்ப்பித்துச்—சேய 121
கடியேற்கும் பூங்கமலக் கால்காட்டி யாட்கொண்(டு)
அடியேற்கு முன்னின் றருள். 122

லடைத்தற்குரிய பாட்டுப் பாடுதல்; வித்தாரம் - விரிந்த
காவியம் பாடுதல்; அட்டாவதானம் - எட்டு வகைச் செயல்
களை ஒரேகாலத்தில் கவனித்தல்; பல்காப்பியம் - பல
காவியங்களின் தொகுப்பும்.

118. ஒசை - ஒலியிலக்கணம்.

119. எழுத்துமுதலாமைந்து - எழுத்து, சொல்,
பொருள், யாப்பு, அணி; பாவித்து - கொடுத்தருளி.

120. இருவாதனை - பெருந் துன்பம்; மும்மை
மலம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை; மோசித்து - நீக்கி.

121. ஆயும் - அறிவிற் சிறக்கும்; பரபோகம் -
பேரின்ப அனுபவம்; துய்ப்பித்து - அனுபவிக்கச் செய்து.

122. கடியேற்கு - கடுமையான குணமுடைய
எனக்கு; அருள் - அருள் செய்க!

கந்தர் கலிவெண்பா வசனம்

செந்தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவ
னும், ஆராய்ந்தறிய முடியாத தெய்வத்தன்மையுடைய
பாடல்கள் பொருந்திய பழமையான வேதமும், சிவம்
நிலைபெற்ற நாத தத்துவமும், அந்தத் தத்துவத்தின்
முடிவாயுள்ள அறிவும், குற்றமற்ற (உயிர்களின்) அறி
வும் காணமுடியாத பேரறிவாய் நிற்கும் (பெருமானே)!
முதல், நடு, முடிவு இல்லாத, என்றும் நிலைத்த இன்ப
அறிவுடையவனே! கட்டுப்பாடில்லாத மேலான ஒளி
மயமானவனே! அன்பர்க்கு அருள்புரியவந்த, பெயரும்
குணங்களும் உருவமும்மில்லாமல், எவ்விடத்தும் நிறைந்
திருக்கும் மேலான மங்களப் பொருளே! அறிவினாலே
எப்போது தோன்றினாயென்று அறியமுடியாதவனே!
(படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்,
என்னும் ஐந்து தொழிலுக்கும் அப்பாற்பட்டவனே!
ஆதியிலேயே, மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்னும் மூன்
றற்கும் எட்டாத திருவடிவமுடையவனே! உயிர்களின்
மேல்வைத்த தனது கருணையாலே, பிரமா, மால், உருத்
திரன், மகேசுவரன், சதாசிவன் என்னும் ஐந்துவகை
வடிவங்கொண்ட மேலான பேரின்பமுடையவனே!
எல்லா உயிர்களுக்கும் அடைக்கலமாய் நிற்கும் ஒப்பற்ற
பரம்பொருளே! குறைவில்லாத பூரணமான பொருளே!
(உலகப் பொருள்கள் போல) மாற்றம் இல்லாததாய்,
போதல், வருதல், சேர்தல், பிரிதல் இல்லாத ஆதாரப்

பொருளே! இவ்வுலகத்தில், இந்திரஜால வித்தை
செய்பவன், எல்லாரையும் மயக்குகின்ற தந்திரத்திலே
தான் மயங்காது, அதன் சார்பாய் நின்று தொழில்
செய்வது போல, தனக்கு ஒரு முதற்காரணமில்லாமல்,
தானே முதற்காரணமாகச் சார்ந்து நிற்பவனே! மாயா
உருவமில்லாமல், அருளே திருமேனியாக உடைய
வனே! மூன்று கருவிகளாகிய விருப்பம், அறிவு, செயல்
என்ற மூன்றினால், எல்லாவற்றையும் ஒடுக்கும் பொரு
ளாகியும், பாதுகாக்கும் பொருளாகியும், உண்டாக்கும்
பொருளாகியும் நிற்பவனே! ஆதிமுதலாகிய ஒருவடி
வத்திலே நின்று, உருவம், அருவம், அருவுருவம் என்ற
மூன்று வடிவமாகி, (அன்பர்க்கு வெளிப்படும்) பெரிய
வடிவங்கள் பலவற்றை யுடையவனே! அறியாமைக்குக்
காரணமாகிய பாசத்துள் கிடந்து மயக்கமடையும்
எல்லா உயிர்களுக்கும் வீடு கொடுப்பதற்கு ஏற்றபடி,
அந்தப் பாசம் நீங்கத் திருவருள் நோக்கம்வைப்பவனே!

அவ்வுயிர்கள் உடம்பெடுப்பதற்கு, உருவமும்
உருவமில்லாததுமான சுத்த மாயை, அசுத்தமாயை,
பிரகிருதி மாயை என்பவைகளை உயிர்களோடு
சேர்ப்பித்து, அவற்றோடு சேர்ந்த உயிர்கள் செல்லுதற்
குரிய மந்திரம், பதம், வர்ணம், கலை, தத்துவம், புவனம்
என்ற ஆறு வழிகளையும் பதினான்கு உலகத்திலுள்ள
மற்றவழிகளையும் பொருத்தக்கூடிய முறையில் இணைத்து
மாறிமாறி வருகின்ற முட்டையில் தோன்றுவது,
கருப்பையில் தோன்றுவது, வேர்வையிற்றோன்றுவது,
வித்து, கிழங்கு முதலியவற்றில் தோன்றுவது ஆகிய

நான்குவகைத் தோற்றத்தையும், மர முதலியன, ஊர் வன, நீர் வாழ்வன, மிருகம், பறவை, மனிதர், தேவர் என்ற ஏழுவிதப் பிறப்புக்களையும், எண்பத்து நான்கு லட்சம் யோனி பேதங்களையும் அமைத்து, அவற்றுள், உயிர்கள் அவ்வவற்றின் வினைக்குத் தக்கபடி, காற்றாடியும் வண்டிச் சக்கரமும் போலப் பிறந்து அலையும்படி மறைப்புச் செய்து, கொடிய நரகம், தேவலோகம் முதலிய இடங்களில் அனுபவிக்க வேண்டியவற்றை யெல்லாம் அனுபவிக்கச் செய்து, பிறவாத வழிக்குக் காரணமாகிய நல்லறிவை உயிர்கள் பெற்றவுடன், அவைகள் மதங்களிற் படிப்படியாகச் செல்லும்போது, ஒன்றோடொன்று தர்க்கம் பண்ணுகின்ற பழைய நூல்களிற் கூறிய அந்நிய சமயங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் நிற்கும் போது அந்தச் சமயங்களின் சாத்திரங்களே நல்ல சாத்திரங்களென்று தோன்றச் செய்து ; அந்தமத ஒழுக்கத்தில் நிலைபெறச் செய்து ஆதி நூல்களில் கூறப்பட்ட வீரத மிருத்தல், முதலிய பல தவநெறிகளில் உண்மையாக நின்றபின், மெய்ச் சமயமாகிய சைவ சமயத்திலுள்ள, பணிவிடைநெறி, பூசை நெறி, யோக நெறியில் நிற்கும்படி செய்பவனே! அவற்றின் பயனாகத் திருவருள் பெருகுவதற்கு ஏதுவாகிய சிவலோகத்தி லிருத்தல், சிவபெருமானுக்கு அருகில் இருத்தல், சிவ பெருமான் திருவடிவம் பெறுதல் என்னும் பதவிகளை அடையும்படி செய்து நல்லறிவை விசாலப்படுத்துபவனே!

திருவருள் விரைவாகப் பதிவதற்கு உரிய மிக மெது, மெது, தீவிரம், தீவிர மிகுதி என்ற நான்கு

வகைப் பக்குவம் ஏற்படுதற்கு, நல்வினைப் பயன், தீவினைப்பயன் என்ற இரண்டிலும் ஒத்த வெறுப்பு வருகின்ற காலம் தோன்றி, பாசம் நழுவும் பருவத்தில், (தவஞ்செய்த உயிர்கள்) பலநாள் திருவருளைப் பெறுதற்கு வருந்துதலைப் பார்த்து, எப்போதும் அவ்வயிர்களின் அறிவை விளக்கும் பேரறிவானவனே! உயிர்களுடைய அறிவுக்கெட்டாமல், முறையாக எவ்விடத்திலும் வியாபித்திருப்பவனே, அந்த (மேலான) நிலைநின்று பிரிந்து அநுள் திருமேனி கொண்டு இவ்வுலகத்திலே தோன்றிக் குருபரன் என்ற பெயரைத் தரித்துக்கொண்டு, திருவருட் பார்வையால், முன் செய்த வினைகளைத் தொலைப்பவனே! உயிர்களின் வெளியுடம்பிலுள்ள உடற் கருவிகள் அறுபதையும் உள் ளுடம்பிலுள்ள உடற்கருவிகள் எட்டையும் மூலம், கொப்புள், இருதயம், கழுத்து, நெற்றி நடு, தலைபுச்சி ஆகிய ஆறு ஆதாரங்களையும், அதற்கு மேலுள்ள சூனிய ஆகாசம் ஒன்றையும், மந்திர முதலிய ஆறுவழிகளையும் ஒழிப்படி செய்பவனே!

அறியாமைப் பாசமாகிய திரையை நீக்கி, உயிரினறிவாற் காணமுடியாத கடவுளை யறியக்கூடிய ஞானக் கண்ணைக் கொடுத்து, கடவுளுடைய திருவடிமையே பற்றிக்கிடப்பதா லறியக்கூடிய மெய்ப் பொருளையும் உயிர்த் தன்மையையும் அறிவித்து, தனது காவல் அமைந்த உலகமுழுவதும் காண்பித்து, எல்லையில்லாமல் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பேரின்பமான சுத்தமான அமிர்தமாய் உள்ள தனது தன்மையையுங் காண்

பித்து, இறத்தல், பிறத்தல், நினைத்தல், மறத்தல், பகல், இரவு என்ற வேறுபாடுகளைக் கடந்ததாயுள்ள அழியாத பேரின்பத்தைப் பொருந்தச் செய்பவனே!

அறியாமைக்கும் வினைக்கும் காரணமான பாசம் உடையவர்களுக்குத் தாமரைபோன்ற மூன்று கண்களும் நீண்ட சடையும் (திருக்கையிற் றரித்த) பலமான தண்டும், மானும் உடையவனாய் இடப்பக்கத்திலுள்ள மின்னலோடு வெள்ளிடலைமேல் பவளமலை தங்கினும் போல, பெரிய வெள்ளைக் காளைமேல், இடப்பக்கத்திலுள்ள உமாதேவியாரோடு சிவந்த தெய்வத் திருமேனியோடு எழுந்தருளி, கருமபாசக் கட்டை ஒழித்து ஞானத்தைக் கொடுத்தருள்பவனே!

அறியாமைப் பாசமுடையவர்களுக்கு அவர்கள் உள்ளத்தே தோன்றி நின்று இன்பத்தைக் கொடுத்து, உடல் எடாத நிலை, உடல்நிலை, உடல் நீங்கிய நிலை ஆகிய மூன்றையும் கடக்கச்செய்து முத்தி பெற்றவர்களோடு சேர்த்து உயர்ந்த மேலான முத்தியை அடையச் செய்பவனே!

பிறவிக்குக் காரணமாகிய யான் என்ற செருக்கும், என்னுடையதென்ற ஆசையும் ஒழிந்த இடமே திருவடியாகவும், மேளனமா யனுபவிக்கக்கூடிய மேலான இன்பமே திருமுடியாகவும், கடவுள் ஞானமே திருமேனியாகவும், விருப்பம், செயல், அறிவு என்ற மூன்றும், முக்கண்ணாகவும், கருணையே செந்தாமரை போன்ற திருக்கையாகவும், உலகமே தனது சந்நிதானமாகவும்கொண்டு நிலைபெற்ற, ஒப்பற்ற ஒளியானவனே!

எல்லாவுயிர்களிலுங் கலந்து வேற்றுமை யறியாதபடி
நிற்கின்ற பெரியோனே! மின்னுகின்ற வடிவத்தை
யுடையதாய் ஒன்பதுவகை இரத்தினங்களில் ஒளி
மிகுந்த மணிகள் பதித்துச் செய்யப்பட்டதாய்ப் பசும்
பொன்னினாலாகிய கதிர்வீசுகின்ற இரத்தினக் கிரீட
மும், (கலைகள்) தேய்ந்தபடியால் பிறையாக விளங்கும்
ஆறு சந்திரர்களை வரிசையாக வைத்தாற்போன்ற ஆறு
நெற்றிகளும், திருநீற்றுக் குறிகளிடப் பெற்ற அவை
களிற் பூப்பூத்தாற்போல விளங்கும் பொட்டுக்களின்
அழகும், உரியகாலத்தில் விரிந்த செந்தாமரைப்பூ பன்னி
ரண்டு பூத்தாற்போல விளங்குவதாய்த் திருவருள்
பொழிகின்ற திருக்கண்கள் பன்னிரண்டும், பல சூரியர்
கள் தோன்றிக் கதிர் வீசிநாற்போல அசையும் மகர
குண்டலங்களும், நிலவுபோல ஒளி வீசும் பற்களில்
புன்சிரிப்பு விளங்கப்பெற்ற அழகிய செவ்வல்லி மலர்
போன்ற சிவந்த இதழூடைய வாயும், பிறவித் தாகத்தை
நீக்கும் சூளிர்ந்த திருவாக்கும், கொடிய வில் பொருந்
திய தோளையுடைய அசுரர்கள் வணங்கிப் புகழ்கின்ற
கொடிய சூரபதுமனைக் கொன்று பகைவர்களுடைய
உயிரைப் போக்கும் (வீரமிகுந்த) திருமுகமும், எல்லா
உயிர்களுக்கும், முன்செய்த வினையை யொழித்து
அழியாத பேரின்ப வாழ்க்கையைத் தருகின்ற சிவந்த
தாமரைபோன்ற திருமுகமும், ஆராய்ச்சிசெய்து படிக்கி
ன்றவர்கள், அப்படிப் படிக்கின்ற பழைய வேதம்,
ஆகமம், ஆகிய எல்லா அருள் நூல்களின் தேர்ச்சியும்
முற்றுப்பெறச் செய்கின்ற தாமரைபோன்ற திருமுக

மும், உயிர்களைவிட்டு நீங்காத பாசமாகிய இருளையோட் டிப் பல ஒளிக்கதிர்கள் வீசும், வாசனைப் பூப்போன்ற வட்டமான திருமுகமும், அன்புசெய்து தன்னை அனு பவிச்ச விரும்பும் வள்ளி நாயகிக்கும், தெய்வயானை யம்மைக்கும் ஆசையூட்டுகின்ற சந்திரன்போன்ற திரு முகமும், திருவருளைப் பெறும் ஆசையுடன் தனது திருவடியில் வந்து சரணமடைந்தவர்கள் மகிழும்படி யாகப் பல வரங்களும் கொடுத்தருள்கின்ற தெய்வத் தன்மையுடைய தாமரைபோன்ற திருமுகமும், ஆகிய ஆறு திருமுகங்களும், விரிந்த பூங்கொத்துக்களையுடைய தேன் நிறைந்துள்ள கடப்பம் பூவும், வாசனையுடைய குராமலரும் பொருந்தி விளங்குகின்ற பெரிய மலை போன்ற பன்னிரண்டு தோள்களும் உடைய பெரு மானே !

அருமையாகிய அமுதத்தைத் தேவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற திருக்கையும், தேவமாதர் விரும்பித் தழுவ, அதனால் ஈடுபட்டு அவர்களை அணைத்த திருக் கையும், குறைவில்லாமல் மழை பொழியச் செய்த தாமரைபோன்ற திருக்கையும், பூமலை திருமேனியிற் பொருந்தும்படி அமைத்த திருக்கையும், தனது திரு மார்புமீது வைத்துக்கொண்டிருக்கும் திருக்கையும், இடுப்பின்பக்கம் வைத்துக்கொண்டிருக்குந் திருக் கையும், தொடையீதுவைத்த திருக்கையும், நெருங்கின வீரவளைகள் அணிந்த திருக்கையும், இரத்தினங்கள் பொருந்திய திருக்கையும், கோபித்துச் செய்கின்ற போரில் எடுத்த தூரட்டியுடைய திருக்கையும், பகை

வரை அழிக்கின்ற சண்டையில் அதிர்ச்சி யுண்டாகக் கூடிய பாதுகாப்பு ஆயுதத்தைச் சுழற்றுகின்ற அழகிய திருக்கையும், ஒளி வீசுகின்ற வாளினை அசைக்குந் திருக்கையும், ஆகிய பன்னிரண்டு திருக்கையையுடைய பெருமானே !

இளமைத் தன்மையுடைய கும்பம்போன்ற தனங் களையும் சிவந்த வாயையும் கொடிபோன்ற இடுப்பையும் உடைய மாதர்கள் அன்பால் தழுவிய அழகிய பொன் ஆபரணங்கள் அணிந்த விசாலமான மார்பும், பசும் பொன்னினுற் செய்த பூணூலும் உருத்திராக்க மாலை யும், அழகிய பட்டாடையும் அரைஞாணும் அரைக் கச்சையும் அணிந்த அழகுடைய திரு இடுப்பும், ஒளியுடைய வீரக்கழலும், விளங்குகின்ற இரத்தினங்கள் கோத்த பொன் கண்கணிச் சரமும், சிலம்பும் அணிந்த திருக்கால்களும், இலட்சங் கோடி இளஞ்சூரியர் பிரகாசித்தாற்போல உள்ள ஒளிமிகுந்த தெய்வத் தன்மையுடைய திருவடிவமும்; நெஞ்சிலே நினைந்து காணப்பெற்று அன்பு செலுத்துவார்க்கு அரிய உயிராக அவர்கள் உள்ளத் தாமரைமேல் வீற்றிருக்கும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய விளக்கொளி போன்றவனே !

அகரம், உகரம், மகரம், மூல ஒலி, அதன் வட்டவடிவம் என்ற ஐந்தும் ஆகிய ஒங்கார தத்துவத்தில் விளங்கும் ஒளிக்கு உள்ளிடாகக் காணப்படும் அறிவுப் பிரகாசமாய், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்து தொழிலுக்குமுரிய

பிரமன், மால், உருத்திரன், மகேசுவரன், சதாசிவன் என்னும் ஐந்து பெரிய வடிவங்களாய் நின்றவனே,

தாங்க முடியாத (வலிமை யுடைய) மந்திரங்களே இரத்தமாகவும், பெருமை பொருந்திய பதங்களே சிரசாகவும், பதங்களாகத் தொகுக்கப்படுதற்குரிய எழுத்துக்களே தோலாகவும், உலகமாகச் சமைக்கப்பட்டிருப்பதில் ஒத்திருக்கிற பல புவனங்கள் உருவமாகவும், தத்துவங்களே மயிர், மச்சை முதலிய உடம்பின் சத்தப் பகுதிகளாகவும், கலைகளே இவை எல்லாம் வைக்கப்பட்ட அங்கங்களாகவும், இவையெல்லாஞ் சேர்ந்த நிலையே திருமேனியாகவும் கொண்டு நின்றவனே!

பலகோடி அண்டங்கள் தன் வடிவங்களாகவும், அவற்றிலுள்ள நிற்பனவும் நடப்பனவுமான பொருள்கள் உறுப்புக்களாகவும், வீருப்பம், அறிவு, தொழில் என்ற மூன்று சத்திகளும் மூன்று உட்கருவிகளாகவும் கொண்டு, தனக்கு அடிமை செய்தற்குரிய ஐந்து தொழிலையும் தனது கட்டளையாற் செய்விக்கின்ற எங்கள் தலைவனே!

தான் பொருந்தியதனால் தனக்கு வடிவமாகும் நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான், சூரியன், சந்திரன், உயிர் என்னும் எட்டுத் திருமேனியோடு வாழ்கின்ற பெருமானே!

உண்மையான ஞானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய எட்டுவகையோகங்களாற் பெறக்கூடிய தவப்பொருளே!

பக்குவம் வந்தபோது இறைவனை நீங்காத பேரன்
பினால் வழிபடுவோர் தம் உள்ளத்தை இடமாகக்கொண்ட
பேரன்பமாகிய மலையும், கெடுதியற்ற பேரழகுவாய்ந்த
இறைவனது திருவுருவக் காட்சியிலெழும் பேரன்பப்
பெருக்காகிய ஆறும், தத்துவங்கள் எல்லாம் கடந்த
பரவெளியாகிய ஆராய்ந்து பெறக்கூடிய இன்பத்தைக்
கொடுக்கும் அழகிய நாடும், உலக சுகங்களெல்லா
வற்றையுங் கடந்த மேலான வீட்டுலகத்தில் பிறப்பு
இறப்பு அற்ற நிலையாகிய அழகிய அரச நகரமும்,
பழமையாகிய உலகத்தில் முதலு முடிவும் இல்லாது
எங்கும் நிறைந்த இறைவன் திருமந்திரமாம் பஞ்சாட்
சரமாகிய சொல்லினால் செலுத்தக்கூடிய குதிரையும்,
உயர்ந்த சமய நெறியில் ஒழுகி மகிழ்ச்சியடைந்த அன்
பர்களுடைய தோத்திரங்களாகிய தும்பிக்கையினால்,
ஆணவம், கன்மம், மாயை, மறைப்பு, மாயாவுலகம்
ஆகிய ஐந்து பாசங்களையும் தொலைத்த சிவஞானமாகிய
மத யானையும்,

எல்லாம் அறியும் அறிவுக்கும் அறிவாகிய புதுப்
பூவை உள்ள அன்பென்னும் நாரினால் கட்டிய பூமாலே
யும், (வெளிப்படையான பஞ்ச கிருத்தியத்திற்குக்)
காரணமாகிய ஐந்து தொழிலையும் எப்போதுஞ் செய்
தற்கேதுவாகிய சத்தியாகிய பெரிய கொடியும், எப்
போதும் புதுமையாயுள்ள ஓங்காரமாகிய அழகிய
முரசும், எப்போதும் தான் அசையாமல், கண்ணாடியில்
ஒரு சாமானின் நிழலை யசைத்துக் காட்டுவதுபோல,
உலகத்தை உண்டாக்கி அதை நடத்தும் திருவருளாகிய

ஆட்சியும், பத்து அரச அங்கமாக உடையோயெனத்
தெய்வத் தன்மை பொருந்திய பாடல்களில் தேவர்கள்
ஒவ்வோர் உறுப்பையுந் தனித்தனிப் புகழ்ந்து பேசப்
பெற்ற பெரியோனே!

ஒளி விளங்குகின்ற அழகிய கயிலைமலைமீது, அழ
கிய பூமலைபோன்ற உமையம்மையை இடப்பாகத்தி
லுடைய, மூன்று திருக்கண்களையுடைய மேலாகிய
பேரொளிப் பெருமான் வீற்றிருக்கும்போது, கொடிய
அசுரர்கள் செய்யுந் துன்பத்தைத் தாங்கமாட்டாது
தம்மிடம் வந்து ஒலமிட்ட தேவர்கள் வேண்டுதலுக்கு
இரக்கப்பட்டுத், தம் ஐந்து திருமுகத்தோடு கீழே
நோக்கிய உள் முகமுஞ் சேர்ந்து ஆறு திருமுகங்கள்
உடையவராகி, சிவந்த அனல் போன்ற ஆறு திருக்
கண்களிலிருந்து ஒரே வழியாக ஆறு நெருப்புப்
பொறியை வெளிவிடவே, அந்தப் பொறிகள் விரிந்த
உலகமெங்கும் செல்லுவதைப் பார்த்துத் தேவர்கள்
பயந்தபடியால், தம் அழகிய திருக் கைகளால்,
அவற்றை எடுத்துச் சேர்த்துக், காற்றுத்தெய்வத்தைப்
பார்த்து, “நீ இவற்றை எடுத்துக் கொண்டுபோ!”
என்றவுடன், .

வாயுபகவான் அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு போய்,
ஐம்பூதங்களுள் வாயுவுக்கு அடுத்த பூதத்துக்கு அதி
பதியாகிய அக்கினி பகவானிடம் கொடுக்க, அவன்
குளிர்ச்சிமிக்க கங்கையினிடம் அவற்றைச் சேர்க்கவும்,
கங்கையும் அப்பொறிகளின் சூட்டைப் பொறுக்க முடி
யாமல், நாணல் மிகுந்த சரவணப் பொய்கையில்

அவற்றை வைத்தனள். அப்போது அவை ஆறு திருவுருவமாக மாற, அத்திருவுருவமுடைய பெருமான், முதலில் கார்த்திகைமாதர் ஆறுபேர் கொடுத்த திருமுலைப்பாலைக் குடித்து அழுது விளையாடுங் காலத்தில், நல்ல வாசனையுடைய கங்கையைச் சடைமுடியில் தரித்த கடவுளாகிய சிவபெருமான், புன்சிரிப்புடைய, கன்னியாகிய உமையோடு போய்க் குழந்தையைப் பார்த்து அன்பு செலுத்துதற்குரிய பிள்ளைத் திருவடிவத்தை அவளுக்குக் காட்டவும், அவள் ஆறு திருவுருவத்தையும் தன் இரண்டு திருக்கைகளால் எடுத்துத் தழுவி, 'கந்தன்' - (சேர்க்கப்பட்டவன்) என்ற பேரை அதற்குக் கொடுத்து, அதன் ஆறு திருவுருவத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, அதனைச் செம்மையான தனது திருமுகத்தோடு சேர்த்து, அதன் உச்சிக்கு முத்தங் கொடுத்து, தனது திருமுலைப்பாலை உள்ளத்திலுண்டான விருப்பத்தோடு கொடுத்து, உலகத்தைத் தனது திருவடியால் அளந்த திருமாலாகிய வெள்ளைக்காளையீது ஏறிவரும் குற்றமற்ற சிவபெருமான் திருக்கையில் குழந்தையைக் கொடுத்தபோது, அப் பெருமான் மனமகிழ்வதற்குக் காரணமாயிருந்த அண்ணலே!

கிளியின் சொற்போன்ற சொல்லையுடைய உமையம்மையின் திருக்காலிலிட்ட சிலம்பிலுள்ள ஒன்பது இரத்தினங்களிலிருந்து தோன்றிய சிறந்த பெண்கள் பால் அவர்கள் துன்பம் நீங்கி மகிழ்வடையும்பொருட்டு உதித்த வீரவாகு, வீரகேசரி, வீரமகேந்திரர், வீரமகேச்சரர், வீரபுரந்தரர், வீரராட்சசர், வீரமார்த்

தாண்டர், வீராந்தகர், வீரதீரர் என்ற ஒன்பது வீரருக்குள் முதலாயுள்ள வீரவாகுதேவர் (நாரதர் வளர்த்த வேள்வித்) தீயில் தோன்றி அழகிய இடத்தையுடைய உலக முழுவதும் சேதம் விளைத்துத் திரிந்த சிவந்த கண்களையுடைய ஆட்டுக்கடாவைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து, 'எம்பெருமானே, இதன் மேலேறிச் சவாரி செய்ய வேண்டும்' என்று விண்ணப்பித்த உடனே, அந்தக் கடாயின்மீது ஏறி எட்டுத் திசையிலும் அதை ஓட்டி விளையாடிய தலைவனே !

பிரமன், தான் எல்லாவற்றையும் படைப்பதாக அகங்கார வார்த்தை பேசியபோது, வேதமுலமாகிய ஓரேழுத்தாகிய பிரணவத்தின் உண்மைப் பொருளை நீ அவனிடம் கேட்டபோது அவன் சொல்லாமையால், 'இது தெரியாமல், நீ எப்படிப் படைப்புத் தொழிலைச் செய்கிறது?' என்று அவனைக் கடிந்து முன்னாளிலே, அவன் தலையில் ஒரு குட்டுக் குட்டி அவனைச் சிறைச் சாலையிலிருக்கும்படி செய்த அரசனே !

பொன்னிறமான அழகிய கொன்றை மலர் சூடிய சடைமுடியுடைய பெருமான் தன்னைத் துதித்து வழிபட, முற்காலத்தில் பிரம உபதேசஞ் செய்தவனே !

வலிய நெடிய வேலுடைய தாரகாசுரன் சாகவும், அவன் வடிவமாகிய கிரௌஞ்சமென்னும் பெரியமலை பொடியாகவும், வீரமிருந்த கூர்மையான வேலாயுதத்தைச் செலுத்தியவனே !

அழகிய கடலிடத்தே சுத்தமான அலைகள் (மணிகளைக்) கொழித்துச் சேர்க்கும் திருச்செந்

தூரிற் சென்று சிம்மாசனத்தின்மீது அருட் கடல்
வடிவாக வீற்றிருந்து சூரபன்மனால் வருத்தப்பட்ட,
வெள்ளையானையுடைய இந்திரனுக்கு “அஞ்சாதே!”
என்று அபயங்கூறி, சூரபன்மனுக்குரியதாய்க் கடல்
நடுவிலுள்ள வீரமகேந்திரம் என்னும் அரச நகரிற்
புகுந்து தேவர்கள் வாழ்வு பெற்றுய்வதைக் கருதி,
அவர்களை வென்ற செல்வனாகிய சூரனைக் கேட்டு
வரும்படி அகன்ற தோள்களையுடைய வெற்றி பொருந்
திய வீரவாகுவைத் தூதனாகச் சூரனிடம் அனுப்பின
வனே! கருநிறம் பொருந்திய அசுரன் தேவர்களைச்
சிதைவிடுத்து முருகப் பெருமானை வழிபடுதற்கு இசை
யாமையால், கொடுமை மிகுந்த அசுரர்களுடைய யானை,
குதிரை, தேர், காலாள் என்ற நான்குவகைச் சேனை
களையும் கொண்டு தொலைத்து, பானுகோபன், அக்கினி
முகன், இரணியன், வச்சிரவாகு என்னும் சூரன்மக்களை
யும், அவன் தம்பியாகிய சிங்கமுகா சூரனையும் செயித்து,
தேவர்கள் வெற்றியை முற்றுப்பெறச் செய்தோனே!
வெற்றிமலை சூடியவனே!

நிலத்திற்கு ஆடையாக இருக்கிற கடலில் திடீ
ரென்று புதிய மாமரமாய் நின்ற நெடிய சூரனது
உடம்பைக் கிழித்த ஒளிர்கின்ற வேலை யுடையவனே!
போரில் வல்ல அசுரனது உடம்பு இரண்டு பகுதியாய்
ஒன்று மயிலாகவும் மற்றொன்று கோழியாகவும் சிறப்
பாகத் தோன்றி யெழுந்து ஆரவாரித்தவுடன், சீறி
வருகின்ற பாம்பைக் கொல்லும் அழகிய மயிலை வாகன
மாகக்கொண்டு அதன் மேலேறி அதை நடத்து

வோனே! உடம்பு மாறிவந்த கோழியாகிய எதிரியைத் திறமையைக் காட்டவல்ல கொடியாக்கி அதை மற்றக் கொடிகளுக்கு மேற்பட உயர்த்திய மேலானவனே!

மும்மூர்த்திகளுக்குச் சூரனால் ஏற்பட்ட குறைவுகளை நீக்கத் தேவர்களை விண்ணுலகத்திற்குக் குடியேற்றப்படி செய்து, விண்ணவர்களைச் சிறையினின்று விடுதலை செய்த தெய்வமே! வேத நூல்களின் முடிவாக உள்ள உண்மையைத் தெரிவிக்கும் சைவ சமயத்தின் இளமைச் சோதியே! தவம் நிறைந்த சமுத்திரம் போன்றவனே! தேவேந்திரன் விரும்பிக் கன்னிகாதானமாய்க் கொடுத்த தெய்வயானை யம்மையைத் திருமணஞ்செய்துகொண்டவனே! பொய், காமம் முதலிய பாதகங்களை வெறுத்துத் தள்ளிப் பல நூல்களையும் அறிந்த சிவமுனிவன் பார்வையின் கருணையால், அழகிய இளமான் ஒன்றின் வயிற்றிலே உதித்துக் காட்டு நிலத்தில் வாழும் குறவர்கள் குடியில், அவர்கள் மகிழ்ச்சி யடையும்படி வளர்ந்து, அழகிய குயிலின் ஒலிபோன்ற சூரனால், தினைப்பயிரைத் தின்னவரும் பறவைகளை ஒட்டித் தினைவயலை நன்றாகக் காத்திருந்து, மேலான நிலையடைவதற்காக, தெள்ளிய தினைமாவும் தேனும் தனக்கு விரும்பிக்கொடுத்த, வள்ளிநாயகியைத் திருமணஞ் செய்துகொண்டவனே!

மனத்திலுண்டாகும் உண்மையான அன்போடு, திருப்பரக்குன்றம், திருச்செந்தூர், திருவாவின்னக்குடி, திருவேரகம் (அல்லது சுவாமிமலை), குன்றுதோறூடல், பழமுதிர் சோலை யென்னும் ஆறு

திருத்தலங்களிலும் தன்னைத் தரிசித்து வணங்கி, ஆறெழுத்து மந்திரத்தை ஒதுபவர்களுடைய மனத்திற் குடியிருப்பவனே! நல்ல வாசனைப் பூக்களையுடைய கமுகஞ்சோலை மேகமண்டலம்வரை சென்று மேகத்தை யோட்டுஞ் சிறப்புடைய திருச்செந்திற் பதியில் விருப்பத்தோடு வீற்றிருக்கும் செம்மைபொருங்கிய வள்ளலே!

எப்போதும், பலகோடி பிறப்பாகிய பகையும், அகாலமரணமும், பலகோடி இடையூறுகளும், பல நோய்களும், பலகோடி பாவச் செயல்களும், பிறர்க்குக் கெடுதிசெய்யுந் தீச்செயல்களும், பாம்பு, பேய், வலிமை மிக்க பூதங்கள், நெருப்பு, நீர், போரில் உபயோகப்படும் ஆயுதங்கள், தீமை நீங்காத கொடிய நஞ்சுகள், மூர்க்கமிகுந்த மிருகங்கள் முதலிய எல்லாம், எந்த இடத்தில் எங்களை எதிர்த்தாலும் அந்த இடத்தில், உன்னுடைய பச்சைநிற மயில்வாகனமும், பன்னிரண்டு வலிமை மிகுந்த தோள்களும், பயத்தை நீக்கும் கூர்மையான வேலாயுதமும், அரைஞாண் அணிந்த அழகிய இடுப்பும், சிறிய திருப்பாதங்களும், சிவந்த திருக்கையும், கருணைபொழிகின்ற பன்னிரண்டு திருக்கண்களும், பெரிய ஆறு திருமுகங்களும், ஒளிக்கதிர்களை விரிவாக வீசும் கிரீடங்களணிந்த திருமுடிகள் ஆறும், எந்தத் திக்கிலும், கண்ணெதிரே தெரியும்படி எழுந்தருளிவந்து, இடர்களை யெல்லாம் தூளாக்கியொழித்து, எல்லாவகையான வரங்களும் கொடுத்தருளி, பல பகுதிகளை யுடைய ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்

னும் நால்வகைப் பாட்டுக்களைப் பாடுந் திறமையும், எட்டுக் காரியங்களை ஒரேகாலத்திற் கவனிக்கக்கூடிய சத்தியும், புகழும் பெருமையும் பொருந்திய பலவகைக் காகியங்களின் தொகுதியும், ஒளி இலக்கணமும், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்ற ஐந்து வகை இலக்கணமும் தெரிந்து தேர்ச்சியுற்ற தமிழ்ப் புலமையுங் கொடுத்தருளி, நல்லொழுக்கத்தையும் தந்து அதனோடு இந்தப்பிறவியிலுள்ள பெரிய வேதனைகளையும் நீக்கி, பெரிய குற்றங்களுக்குக் காரணமாகிய முன்றலவகைப் பாசங்களையும் ஒழித்து, சுயநலங் கருதாது ஞானதூல்களை ஆராய்கின்ற பழமையான அன்பர்களுடன் என்னைச் சேர்ப்பித்து, அவர்கள் அனுபவிகின்ற மேலான சிவானந்தத்தை அடியேன் அனுபவிகும்படிசெய்து, உனக்கு நெடுந்தூரத்திலுள்ள அன்பில்லாத வன்னெஞ்சமுடைய எனக்கும் உன் அழகிய செந்தாமரை போன்ற திருவடிகளைக் காண்பித்து, ஆட்கொண்டருளி, எனக்கு முன்பாகநின் றருள்செய்வாயாக!

பாகளேரி தனவைசிய
இளைஞர் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடுகள்

நீருவாசக மூலம்

ராப்பர் தனிப்பிரதி அணா 3. 7 பிரதிகட்கு ரூ. 1 0
கலிக்கா விலை அணா 6. ரெக்சைன் ரூ. 0 12

தாயுமானவர் பாடல் மூலம்

ராப்பர் தனிப்பிரதி அணா 4. 5 பிரதிகட்கு ரூ. 1 0
கலிக்கா விலை அணா 6. ரெக்சைன் ரூ. 0 12

நீருழநகாற்றுப்படை, கந்தர் கல்வேலாபா
உரை வசனங்களுடன்

ராப்பர் தனிப்பிரதி அணா 5. 4 பிரதிகட்கு ரூ. 1 0
கலிக்கா அணா 8. ரெக்சைன் ரூ. 0 12

கலித்தொகை நச்சினுர்க்கினியர் உரையும்
இளவழகனார் விளக்கமும்

கலிக்கா விலை ரூ. 3 0 ரெக்சைன் ரூ. 5 0

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
6, பவழக்காரத் தெரு, சென்னை.